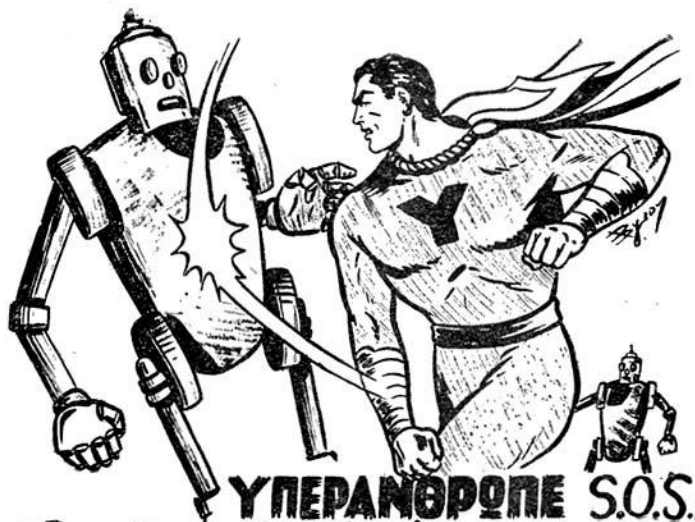

Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΤΕ, S.O.S...
η γη κινδυνεύει!

ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΕ S.O.S.

Ἡ γῆ κινδυνεύει.!

Οἱ Αὐτοκράτορες τοῦ Κόσμου

III Ὁ Ὑπουργικὸ Συμβούλιο τῆς Ἀμερικῆς συνεδριάζει μέσα σὲ μιὰ μεγάλη αἴθουσα, στὸ Λευκὸ Οἶκο, ὅπου μένει ὁ Πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Τὰ πρόσωπα τῶν ὑπουργῶν εἶναι χλωμὰ καὶ ταραγμένα καὶ κυττάζουν ὄλοι κρυφὰ μὲ τρόμο πρὸς τὴν πόρτα, σὰν νὰ περιμένουν νὰ δοῦν νὰ μπαίνει ἀπὸ ἐκεῖ κάτι τρομακτικὸ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀμερικῆς μιλάει μὲ φωνὴ γεμάτη συγκίνηση:

— Ἀγαπητοὶ μου συνάδελφοι, λέει, ἡ πατρίδα μας, ἡ Ἀμερικὴ, κι' ὁ κόσμος ὅλο-

κληρος, βρίσκεται σὲ μεγάλο κίνδυνο. Οἱ ὑπηρεσίες πληροφοριῶν καὶ κατασκοπείας τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρωσίας ἀνακάλυψαν κάτι ποὺ δὲν μπορούσε νὰ φαντασθῆ νοῦς ἀνθρώπου. Οἱ μεγαλύτεροι καὶ ἰκανώτεροι ἐγκληματίες τῶν διαφόρων χωρῶν ἐνώθησαν καὶ σχημάτισαν μιὰ τρομερὴ διεθνῆ ὀργάνωση. Εἶναι ἄγνωστο ποῦ βρίσκεται τὸ ἀρχηγεῖο τῆς ὀργάνωσης αὐτῆς, ποῦ ἔχει τὸ ὄνομα «Ἐωσφορος». Ἀρχηγὸς εἶναι ἕνας Ἴερμανὸς ἀρχιγκαγκστερ, ποῦ στὸ διάστημα τοῦ πολέμου ἦταν πράκτωρ τῶν Ἑς - Ἑς στὴν Ἑλλάδα. Σκοπὸς τῆς ὀργάνωσης αὐτῆς, τοῦ «Ἐωσφορου», εἶναι νὰ κατακτήσῃ

τόν κόσμο, νὰ ὑποδουλώσῃ ὀλοκληρῆ τῆ γῆ καὶ νὰ μεταβαλῆ τοὺς ἀνθρώπους σὲ σκλάβους, πού θὰ οὐλεύουν σκληρὰ ἀπὸ τὸ πρῶι ὡς τὸ βραῦν γιὰ νὰ θησαυρίζουν οἱ ἐγκληματίες αὐτοὶ! Μὲ λίγα λογιά, οἱ τρομεροὶ αὐτοὶ ἀνθρώποι σκοπεύουν νὰ γίνουν Αὐτοκράτορες τοῦ Κόσμου!

Ὁ Προεὐρος τῆς Ἀμερικῆς παύει γιὰ λίγο νὰ μιλάει, ριχνεὶ κι' αὐτὸς μίαν ματιά τρόμου στὴν πόρτα καὶ συνεχίζει:

— Πῶς ὅμως θὰ δοκιμάσουν νὰ τὸ πετύχουν αὐτοὶ; Ριχνόντας τὰ διαφορὰ κρατῆ σὲ ἀναρχία! Κι' αὐτὸ μπορεὶ νὰ γινῆ μονο ἀν αἰχμαλωτίσουν τὶς κυβερνήσεις τῶν μεγάλων δυναμειῶν, τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρωσίας!... Ἦι αὐτὸ ἀκριβῶς σὰς ἐκάλεσα εἰς, ὅπως ζερετε. Ἐήμερα τὸ πρῶι ἤρθε ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀμερικανικῆς υπηρεσίας ἀντικατασκοπείας καὶ με εἰσοποίησε ὅτι, σύμφωνα με πληροφορίες πού του ἐφεραν πρακτορὲς του, ὁ «Ἐωσφορὸς» σχεδιάζει νὰ ἐπιτεθῆ ἀποψη ἐναντίον τοῦ Λευκοῦ Οἴκου καὶ νὰ ἀπαγαγῆ τὴν ἀμερικανικὴν κυβερνήσι! Φυσικὰ, αὐτὸ εἶναι γελοιο! Ἡ ἀστυνομία τοῦ Λευκοῦ Οἴκου πῆρε ὅλα τὰ ἀπαραίτητα μετρά ἀσφαλείας. Ἄν οἱ κακούργοι οοκιμάσουν νὰ ἐπιτεσουν, θὰ ἐξοντώσουν ὅλοι!

Πραγματικὰ, γύρω ἀπὸ τὸ Λευκὸ Οἶκο, βρίσκονται ἐκεί-

νῆ τῆ στιγμῆ τριάντα μεγάλα τανκς, ἐξοπλισμένα με πολυβόλα καὶ κανόνια. Στὸς γύρω ὁδούς περίπολοι, με δέκα ἀστυνομικοὺς ἢ καθεμίαν ὠπλισμένους με αὐτομάτα, περπατοῦν ἀργὰ ἐρευνώντας τοὺς διαβάτες.

Ἡ μεγάλη σιδερένια πόρτα τῆς αὐλῆς τοῦ προεδρικοῦ μεγάρου, ὅπου συνεδριάζει τὸ ὑπουργικὸ συμβούλιο, εἶναι κλειστὴ καὶ ἀμπαρῶμένη. Μέσα στὴν αὐλῆ, τριάντα ἀπὸ τοὺς καλύτερους ἀστυνομικοὺς τῆς Ἀμερικῆς περιμένουν, μετὰ ὅπλα στὰ χέρια καὶ τὸ δάχτυλο στὴ σκανδάλῃ.

Σ' ἓνα δωμάτιο, κοντὰ στὴν αἴθουσα ὅπου συνεδριάζει ἡ κυβερνήσι, τρεῖς δημοσιογράφοι περιμένουν κι' αὐτοὶ. Δέχτηκαν πρόθυμα νὰ δάλουν σὲ κινουνο τῆ ζωῆ τους γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ περιγράψουν ἐπιτετὰ στὴν ἐφημερία τους τὴν ἐπίθεσι τῆς ἐγκληματικῆς συμμορίας τοῦ «Ἐωσφοροῦ»!

Ὁ εἷνας ἀπὸ τοὺς δημοσιογράφους αὐτοὺς εἶναι ἓνας κοντὸς ἀνθρώπακος, σχεδὸν ἄνυλος! Ἰὸ ὄνομα του εἶναι Μπίλ Φακτ, μὰ εἶναι πιὸ πολὺ γνωστός στοὺς δημοσιογραφικοὺς κυκλοὺς ὡς «Κοντοστουπῆς». Ἰὰ μαλλιά του ἔχουν ἓνα παραξενὸ κοκκίνο χρῶμα καὶ στὸ προσωπὸ του εἶναι ἀδιακοπὰ ἀποτυπωμένο ἓνα χαζὸ γέλιο. Ἡ μὴτῆ του εἶναι πολὺ μεγάλη καὶ πολὺ γαμψή.

Ὁ δεῦτερος ἀπὸ τοὺς τρεῖς δημοσιογράφους εἶναι κοριτσι καὶ λέγεται Ἐλσα Πάρεν. Εἶ-

να ξανθιά και διορφη και τὰ μάτια της ασπράφτουσαν από έ-
ξυπνότητα. 'Ο τρίτος είναι ένας
νέος άντρας με άθλητικό σώ-
μα και γυαλιά. Λένεται Τζιμ
Μπάροτον. 'Εργάζονται κι' οί
δυο στην έφημερίδα «Κόσμος»
και ένει δημιουργηθή μεταξύ
τους ένα άννο έρωτικό αίσθη-
μα. που είναι προορισμένο
μιά μέρα να καταλήξει σε γά-
μο.

—Τζιμ, λέει ή "Ελσα, λες
να έπιτεθή πραγματικά ό «'Ε-
ωσφόρος»; 'Εγώ δε νοιίζω
πως πρόκειται να συμβη τίπο-
τα. Μοι φαίνεται πως όλα αυ-
τά είναι παρασυστηα, πλάσμα-
τα της φαντασίας των πρα-
κτόρων μας. Δέν είναι δυνα-
τόν να...

'Η "Ελσα σωπαίνει ζηλώ-
νοντας τὰ φούδια της. 'Ενας
παράξενος ήνος φτάνει ως τ'
αυτιά της. Είναι σαν μιά σει-
ρήνα που άκούγεται από μα-
κριά και που όλο ζυγώνει και
γίνεται πιό δυνατή.

—Τ' άκούς κι' έσύ, Τζιμ;
ρωτάει ή "Ελσα.

—Ναί, άπαντάει ό νεαρός
δημοσιογράφος.

—Τ' άκούω κι' έγώ, λέει κι'
ό Κοντοστούπης μορφάζοντας
κωμικά. Μοι θυμίζει... συνα-
χωμένο άγριόγατο!

Μά δέν είναι ώρα για ά-
στεία και για γέλια. Τόχουν
κι' οί τρεις στο παράθυρο και
βλέπουν κάτι, που κάνει τὰ
μαλλιά τους να σηκωθούν όρ-
θια. Βλέπουν ψηλά, στο γα-
λανό ουρανό, τρία μεγάλα
γυαλιστερά πράγματα, με

σχήμα πούρου, να γλυστρούν
στον ήσυχο άέρα άφήνοντας
πίσω τους έναν έλαφοό καπνό
και σφυρίζοντας. Είναι τρεις
άεροβολίδες!

Φτάνουν πάνω από τó προ-
εδιοκό μέγαρο, χαμπλώνουν ά-
πότομα και προσγειώνονται ά-
παλά μέσα στην αυλή. Ποιν
οί τριάντα άστυνομικοί που
βρίσκονται εκεί προσλάβουν να
συνέλθουν από τήν έκπληξί
τους, μέσα από τις άεροβολί-
δες πηδούν δέκα μεγάλα ρου-
πότ! Δέκα τεράστιοι μηχανι-
κοί άνθρωποι. φτιαγμένοι όλο-
κληροί από άτσάλι, που κι-
νούνται με ραδιοσυσκευές!
Δέκα μετάλλια όντα, που πεο
πατούν και κινούν τὰ χέρια
τους σαν άληθινοί άνθρωποι!

Πηδούν έξω από τις άεροβο-
λίδες και χωρίζουν. Τά μισά
ρουπότ όμοιουν και γάνονται
μέσα στην πόρτα που όδηγεί
στο δωμάτιο. όπου συνεδριά-
ζει ή κυβέρνησι. Τά άλλα μι-
σά γυρίζουν και οίχονται έ-
πάνω στους τριάντα άστυνομι-
κούς. Τά αυτόματα των άστυ-
νομικών άνοίξουν να ξεριούν
φωτιά και άτσάλι, μα οί σφοί-
ρες τους δέν κάνουν τίποτα
στα μετάλλια εκείνα άνθρω-
πόμορφα τέρατα!

Με άστραπιαίες κινήσεις
των μεγάλων άτσάλινων χε-
ριών τους τὰ ρουπότ τσα-
κίζουν τους άστυνομικούς
έναν - ένα και τους ρίχνουν
χάμω νεκούς!

Τό σίμα τοι Τζιμ, της "Ελ-
σας και τοι Κοντοστούπη έ-
χει παγώσει από τή φρίκη. 'Ε

νώ βλέπουν στην αύλη τὰ πέντε ρομπότ νὰ ἐξοντώνουν τὴ φρουρά, ἀκοῦνε τὰ ἄλλα πέντε ρομπότ, ἐκεῖνα ποὺ μπηῖκαν στὸ σπῆτι, νὰ ἀνεβαίνουν τὴ σκάλα κάνοντας τὰ σκαλοπάτια νὰ τριίζουν δυνατὰ κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τους! Πλησιάζουν στὴν αἶθουσα ὅπου βρίσκονται οἱ ὑπουργοί!

— Παναγιὰ μου!, μουμουρίζει ὁ Κοντοστούπης. Βάλε τὸ χεράκι σου! Εἴμαστε γαμένοι! Θὰ μᾶς ἠοκανίσουν σὰν παειριάδια αὐτὰ τὰ παλιορομπότ!

Καὶ νυοίζει στὸν Τζίμ.

— Τζίμ!, τοῦ λέει. Σώσε με! Σώσε μας! Κάνε κάτι πρὶν πεθάνω ἀπὸ τὸ φόβο μου!

Τότε ὁ Τζίμ κάνει κάτι πολὺ παράξενο. Γυρίζει καὶ κυττάζει τὴν Ἐλσα βαθεῖα κι' ἐπίμονα μὲ τὰ δισπραστικά ναλανὰ μάτια του. Τὸ κορίτσι ὑπνωτίζεται σχεδὸν ἀμέσως. Κλείνει τὰ μάτια καὶ γένοιε στὴν ἀγκαλιά τοῦ Τζίμ ἀνάσθητη. Ὁ νεαρὸς δημοσιογράφος τὴ σηκώνει, τὴ μεταφέρει σ' ἕνα μεγάλο ντουλάπι καὶ τὴν κλείνει ἐκεῖ γιὰ νὰ μὴν τὴν βροῦν τὰ ρομπότ καὶ τὴ σκοτώσουν!

Ἐπειτα, ἐνῶ ὁ Κοντοστούπης χοροπηδαεῖ νύκτωρ τοῦ ἀπὸ χαρὰ. ὁ Τζίμ κάνει κάτι πρὸς παράξενο. Βνάζει τὰ γυαλιά του καὶ τὰ βάζει στὴν τσέπη του. Βγάζει τὸ κοστούμι του, τὸ γυοίζει ἀπ' τὴν ἀνάποδη καὶ τὸ φορεῖ πάλι.

Τώρα, ὁ Τζίμ εἶναι ἀλλόκο-

τα ντυμένος. Τὸ κοστούμι του εἶναι κόκκινο καὶ στοὺς ὤμους του κοῦμεται μιὰ ἄσπρη χρυσοστόλιστη μπέρτα. Στὸ στήθος του εἶναι κεντημένο μὲ χρυσὴ κλωστή ἕνα μεγάλο «Υ».

Ὁ Κοντοστούπης φωνάζει:

— Ζήτω ὁ Ὑπεράνθρωπος!

Νὰ μοῦ ζήσης, Ὑπεράνθρωπε!

Δόσε τους νὰ καταλάβουν!

Μ' ἕνα πήδημα, ὁ Τζίμ βρίσκειται στὴν πόρτα. Δὲν καθυστερεῖ γιὰ νὰ τὴν ἀνοίξη. Τῆς δίνει μιὰ μὲ τὸ χέρι του, τὴν γκοεμίζει κάτω καὶ δγαίνει στὸ διάδρομο.

Ἐκεῖ ἀντικρύζει ἕνα τρομακτικὸ θέαμα.

Τὰ ρομπότ, οἱ τεράστιοι ἀτσάλινοι ἄνθρωποι, προχωροῦν μὲ βαρεῖα δῆματα πρὸς τὴν αἶθουσα ὅπου συνεδριάζουν οἱ ὑπουργοί, κάνοντας ὀλόκληρο τὸ κτίριο νὰ τραντάζεται ἀπὸ τὸ βάρος τους.

Ἐνα ἀπὸ τὰ ρομπότ, τὸ πιὸ κοντινὸ, γυρίζει πρὸς τὸ μέρος τοῦ Τζίμ καὶ τὰ μεταλλίνα μπράτσα τοῦ τέρατος σηκώνονται γιὰ νὰ χτυπήσουν.

Μὰ ὁ Τζίμ εἶναι πρὸς γοήγορος. Ἡ σφινμένη γροθιά του σηκώνεται σὰν ἀεροτοπίλλα καὶ ντυπᾶ τὸ ρομπότ στὸ σαγόνι!

Καὶ τότε συμβαίνει κάτι ἀπίστευτο. Ἀντὶ νὰ νικήση τὸ ρομπότ κι' ὄχι ὁ ἄνθρωπος, ἀντὶ τὸ χέρι τοῦ Τζίμ νὰ ματώσῃ καὶ νὰ σπάσῃ, ἀντὶ τὸ μέταλλο νὰ νικήσῃ τὴ σάρκα, γίνεται τὸ ἀντίθετο.

Κάτω ἀπὸ τὴ γροθιά τοῦ

Τζιμ τὸ κεφάλι τοῦ ρομπὸτ τινάζεται πρὸς τὰ πίσω καὶ ξεκολλάει! Τὸ ἀτσάλινο κορμί του μένει γιὰ μιὰ στιγμή ἀκίνητο, ἀλλὰ μιὰ κλωτσιὰ τοῦ Τζιμ τὸ κάνει νὰ σωριαστῆ χάω καὶ νὰ σκορπιστῆ σὲ χίλια κομμάτια!

Τὰ ἄλλα ρομπὸτ ἔχουν φτάσει στὸ μεταξὺ στὸ βόθος τοῦ διαδρόμου. μπροστὰ στὴν πόρτα τῆς αἰθουσᾶς ὅπου συνεδριάζουν οἱ ὑπουργοί. Ἐνα ρομπὸτ ἔχει σηκώσει τὸ χέρι του κι' ἔτοιμάζεται νὰ σπρώξει τὴν πόρτα καὶ νὰ τὴν γκρεμίσει!

Ὁ Τζιμ μὲ ἀπίστευτη γρηγοράδα, οἶχεται ἀνάμεσα στὰ μετάλλινα τέρατα. Τὰ μπράτσα τῶν ρομπὸτ σηκώνονται καὶ τὸν χτυποῦν στὸ κεφάλι! Μὰ αὐτὸς δὲν παθαίνει τίποτα! Δὲ γάνει οὔτε τὸ ναμόγελο ποῦ ἔχει στὰ νεύρα του! Γιὰ μιὰ στιγμή στέκεται καὶ κυττάζει εἰσωνικά τούς μηχανικούς ἀνθρώπους. Ἐπειτα, σὶ γροθιές του ἀρχίζουν νὰ χτυποῦν νύω, τσακίζοντας καὶ διαμελίζοντας τὰ τρομερὰ ρομπότ!

Ὁ Κοντρούπης, ἀπὸ τὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ διαδρόμου, παρακολουθεῖ τὴν καταπληκτικὴ αἰτῆ σύγκρουσι μὲ τὰ μάτια γουλωμένα ἀπὸ τὸν τοῦμο, μολονὶ ξέρει καλὰ πὺ θὰ εἶναι τὸ τέλος. Ξέρει ὅτι ἡ νίκη θὰ εἶναι μὲ τὸ μέρος τοῦ Τζιμ. Γιὰ τὸ Τζιμ Μπάστον, ὁ νεαὸς δημοσιογράφος μὲ τὰ γυαλιά, δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν ξακουστὸ Ἕπερανθρῶς.

πο, ποῦ τὰ ἀπίστευτα κατορθώματά του περιγράφουν κάθε τόσο οἱ ἔφημερίδες ὅλου τοῦ κόσμου!

Ὁ Ἕπερανθρῶς

Νὰ τί ἔγραφε, λίγες μέρες πρὶν ἡ ἔφημερίδα «Ἡλιος» τῆς Ν. Ἕρκης:

«Ὁ Ἕπερανθρῶς εἶναι ὁ πὺ μυστηριώδης ἥρωσ ὅλων τῶν ἐποχῶν. Ἐχει τὴ δύναμι τοῦ Ἡρακλέους, τὴ Σοφία τοῦ Σολομῶντος, τὸ θάρρος τοῦ Ἀχιλλέως, τὴν παύργια τοῦ Ὀδυσσεύς,

τὴν γοργότητα τοῦ Ἄετοῦ, τὴν ἀντοχὴ ἐνὸς Ὠρηκτοῦ, τὴν ὄρμη μίᾶς Ἀεροτορπίλλας! Ἐχει σώσει πολὺς φορὲς τὴν Ἀμερικὴ καὶ τὴν Ἀνθρωπότητα ἀπὸ τρομεροὺς ἐχθροὺς! Κανένας ὅμως δὲν ξέρει ποῖος εἶναι καὶ πὺ βρίσκεται ὁ καταπληκτικὸς αὐτὸς ἄνθρωπος, ποῦ φανερῶνεται ξαφνικά, ὅταν ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐτοιμάζονται νὰ ἐπιτεθοῦν, καὶ δοᾶ κεραυνοβόλα! Κανένας δὲν ξέρει ἀπὸ ποῦ ἔχει πάρει τὴν ἀφάνταστη δύναμὶ του καὶ τ' ἄλλα μεγάλα προτερήματά του...»

Αὐτὸ εἶναι σωστὸ! Κανένας στὸν κόσμῳ — ἐκτὸς ἀπὸ

τόν Κοντοστούπη, τόν δημοσιογράφο με τήν κωμική εμφάνισι — δέν ξέρει ὅτι ὁ Τζιμ Μπρότον κι' ὁ τρομερός Ὑπεράνθρωπος εἶναι τὸ ἴδιο πρόσωπο! Καί κανένας — οὔτε κι' ὁ ἴδιος ὁ Κοντοστούπης — δέν ξέρει τήν προνομιακὴ ἱστορία καί τήν προέλευσι τοῦ πιδο μεγάλου ἥρωος ὄλων τῶν χωρῶν κι' ὄλων τῶν ἐποχῶν.

Γιὰ νὰ μάθουμε τὴν ἱστορία του, πρέπει νὰ ταξιδέψουμε μακουά, πολὺ μακουά, μέσα στὸ ἄπειρο, σ' ἓνα ἄστρο ποῦ ἄλλοτε ἔλαμπε ἀνάμμεσα στ' ἄλλα ἄστροα καί ποῦ ὁμως τώρα δέν ὑπάγει πιὰ.

Στὸ ἄστρο ἐκεῖνο ζοῦσε μιὰ φυλὴ ἀνθρώπων, ποῦ ἦσαν πολὺ πιδὸ ἀνεπτυγμένοι ἀπὸ ἐμᾶς καί στὸ σῶμα καί στὸ πνεῦμα. Ἡ δύναμι τους ἦταν τρομακτικὴ καί οἱ κινήσεις τους ταχύτατες. Ἦσαν πολὺ πιδὸ ἔξυπνοι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς Γῆς καί εἶναι μιὰ ἔκρη αἴσθησι, ποῦ τοὺς ἔκανε νὰ διαισθάνωνται νὰ μαντεύουν τηλεπαθητικὰ τί γίνεται μακριὰ ἀπ' αὐτοὺς. Ὅπως συμβαίνει στὰ «μέντιου».

Ὅπως καταλαβαίνετε, ὁ πολιτισμὸς τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἦταν πολὺ πιδὸ προχωρημένος ἀπὸ τὸν δικὸ μας. Εἶχαν, μάλιστα, κατορθώσει νὰ φτιάσουν εἰδικὲς ἀεροβολίδες, μετὶ τίς ὁποῖες ταξίδευαν ἀπὸ πλανήτη σὲ πλανήτη κι' ἀπὸ ἄστρο σὲ ἄστρο!

Μιά μέρα, ἡ κυβέουσι τοῦ ἄστρου ἐκεῖνου δημοσίευσε τὴν ἀκόλουθη εἴδησι :

«Σύμφωνα με παρατηρήσεις τῶν ἐπιστημόνων μας, γνωστοὶ ἐχθροὶ τοποθέτησαν βαθεῖα μέσα στὰ σπλάγχνα τοῦ ἄστρου μιὰ τεράστια ἀτομικὴ βόμβα! Ἄν ἡ βόμβα αὐτὴ ἐκραγῆ, τὸ ἄστρο μας θὰ κομματιαστῆ καί θὰ χαθῆ μαζί με μᾶς! Ὅλοι μας λοιπὸν, πρέπει νὰ ψάξουμε νὰ βοοῦμε τὸ ἀκριβὲς σημεῖο, ὅπου θρῖσκε καί ἡ βόμβα, καί νὰ τὴν καταστρέψουμε! Γιὰ νὰ μὴ σημειωθῆ πανικός, ἀπαγορεύουμε κάθε ἀναχώρησι ἀπὸ τὸ ἄστρο μας με ἀεροβολίδες! Ὅποιος δοκιμάσῃ νὰ φύγῃ, θὰ συλληφθῆ καί θὰ ἐκτελεσθῆ! Ὅλοι μας πρέπει νὰ προσπαθήσουμε νὰ σώσουμε τὸ ἄστρο μας καί τὸν πολιτισμὸ μας!..»

Οἱ κάτοικοι τοῦ μακρουτοῦ αὐτοῦ ἄστρου πειθόχρησαν στὶς διαταγὲς τῆς κυβεουμένης τους. Ἐμειναν ἐκεῖ καί προσπαθῆσαν νὰ βροῦν τὴ βόμβα, μὰ δέν ὑπόρρεσαν νὰ κάνουν τίποτα. Καί, ἐαφνικά, μιὰ μέρα, ἡ ἀτομικὴ βόμβα ἐξεροάγη καί τὸ ἄστρο χάθηκε μαζί με τοὺς ἀνθρώπους του.

Δὲ χάθηκαν ὁμως ὄλοι οἱ κάτοικοι του. Ἐνας πατέρας, ποῦ ἀγαποῦσε πολὺ τὸ μοναχοῦ γυιό του, ἓνα βοέφος ἐνὸς ἔτους, ἔβαλε τὸ παιδάκι του μέσα σὲ μιὰ ἀεροβολίδα καί, κρυφά, τὴν ἐξαπέλυσε στὸ διάστημα. μιὰ στιγμὴ πρὶν ἐκρηγῆ ἡ βόμβα.

Ἔτσι, ἐνῶ πίσω τὸ ἄστρο γινόταν γίλια κομμάτια ἀπὸ τὴν ἐκρηξι, ἡ ἀεροβολίδα μετὸ παιδάκι ταξίδευε μετὰ κατα-

πληκτική ταχύτητα προς άλλα άστρα και άλλους κόσμους... Τò παιδάκι ήταν πολυ τυχερό, γιατί ή αεροβολίδα — αν και μπορούσε να πέση έπάνω σέ κανένα πυρωμένο ήλιο ή να συνεχίση τò ταξίδι της χωρίς να συναντήση ποτέ άλλο άστρο στο δρόμο της — ήρθε κι' έπεσε στη Γ ή και μάλιστα στην Καλιφόρνια της Άμερικής, κοντά σ' ένα άγροκτημα.

Ένα άντρώγυνο χωρικώι βρήκαν τò παιδάκι και τò ανάθρεψαν χωρίς να ύποψιάζωνται ότι ήταν γέννημα άλλου κόσμου κι' άλλης φυλής ανθρώπων.

Τò παιδι μεγάλωσε σιγά - σιγά με τ' όνομα Τζιμ Μπάρτον. Στò σχολείο ήταν πάντα πρώτο στα μαθήματα, στο τρέξιμο, στην πάλη και στο ποδοσφαιρο. Άργότερα, όταν μεγάλωσε, έγινε ένας καλός δημοσιογράφος.

Σ' ολο αυτό τò διάστημα, οί καταπληκτικές ικανότητες, πού είχε κληρονομήσει από τούς γονείς του, κοιμονταν μέσα στο σώμα του. Μιά μέρα όμως, καθώς παρακολουθούσε με τò συνάδελφό του Μπίλ Φάκτ, τόν Κοντσοτούπη, κάτι γκάγκστερς για να γραψη ένα ρεπορταζ για την έφημερίδα του, ώρμησαν έναντιον τούς κακοποιοί ώπλισμένοι με άτοματα!

Ό Κοντσοτούπης σήκωσε άμέσως τὰ χέρια του και είπε τρέμοντας σαν ψάρι από τò φόβο του:

—Μή, μή, άδερφάκια μου! Μή μου ρίξετε! Να χαρήτε τὰ μάτια σας!

Ό Τζιμ όμως, χωρίς να δισταση, ριχτηκε πανω τους και τούς ετσακισε με τις γροθιες του. Ένας απο τούς γκαγκστερς, πριν πέση χτυπημενος απο τον Τζιμ, προλαβε να τραθήση τή σκανδαλη τού όπλου του. Μα οί σφαιρες, όταν συναντησαν τò κορμι τού δημοσιογραφο, δεν χώθηκαν μέσα του, αλλα αποστρακιστηκαν και τράβηξαν προς άλλες κατευθυνσεις, σαν να ειχαν χτυπήσει έπάνω σ' ένα χοντρο άτσαλινο θώρακα! Ό Τζιμ δεν ένοιωσε κανένα πόνο απο τις σφαιρες κι' αυτό τόν άφησε καταπληκτο...

Μιάν άλλη φορά, ό Τζιμ βρέθηκε μπροστα σ' ένα σπίτι πού καιγοταν σαν λαμπάδα. Η μεγαλη σιδερένια πορτα του σπιτιου ήταν πυρακτωμένη απο τή φωτιά και κανενας δεν τολμούσε να πλησιάση. Μεσα στα σπíti ήταν αποκλεισμενη μία όλόκληρη οικόγενεια και κινδυνευαν ολοι να καούν ζωντανοί.

Ξαφνικά, ό Τζιμ ένοιωσε μια παρασηνη φωνή να του λη μέσα του: «Ιήγαίνε εσύ! Μπορεις να τούς σώσης!»

Χωρις ουτε κι' ό ίδιος να καταλαση τί έκανε, ό Τζιμ ώρμησε προς τήν πορτα, την εσπρωξε με τò ένα του χέρι και την γκρεμισε! Μπήκε στο σπíti, περνωντας μέσα από τις φλόγες πού δεν τόν πείραζαν

καθόλου, κι' έσωσε τους ανθρώπους που κινδύνευαν!

Σε μιαν άλλη περίπτωση, ο Τζίμ, καθώς περπατούσε στην άκρη ενός γκρεμού, παραπάτησε κι' άρχισε να πέφτη! Καταλαβαίνετε την έκπληξή του και τη χαρά του, όταν είδε πώς, αντι να γκρεμιστή και να σκοτωθῆ, άρχισε να πετά άνετα και ελεύθερα σαν αετός!

"Έτσι ο Τζίμ διαπίστωσε σιγά - σιγά ότι όχι μόνο ήταν πολύ πιό δυνατός κι' από τον πιό δυνατό άνθρωπο, όχι μόνο ότι το κορμί του ήταν άτρωτο στις σφαίρες και στη φωτιά, αλλά και ότι μπορούσε να πετάει σαν πουλι!

Δέν μπόρεσε, βέβαια, να εξηγήσει το αλλοκοτό αυτό φαινόμενο, γιατί δέν ήξερε πώς είχε γεννηθῆ σ' άλλον κόσμο και πώς είχε κληρονομήσει τα χαρίσματα αυτά από τους γονείς του. Πάντως, άποφασισε να θέσει τις έκπληκτικές ικανότητές του στην ύπηρεσία τῆς κοινωνίας, τῆς δικαιοσύνης και τῆς ανθρωπότητος. Και σκέφτηκε πως θά πετυχαίνε καλύτερα τὸ σκοπὸ του ἂν ἔμενε άγνωστος σὸν πολὺ κόσμον. "Έτσι, κανένας δέν ήξερε τι κρυβόταν κάτω από τη φιλειρηνική και κάπως... κοιμισμένη εμφάνισι του Τζίμ, ἔκτος ἀπο τὸ φίλο του, τον Κον τοστούπη, πού συχνά βοηθοῦσε τὸν Τζίμ στὶς τολμηρὲς περὶπέτειές του...

Από τότε άρχισε ἡ δράσι τοῦ Ὑπεράνθρωπου. Κάθε φορὰ πού ἡ δεύτερη πατρίδα του

ἡ Ἄμερική, ἡ ἄνθρωπότης ολόκληρη, ὀρισκονταν σε μεγάλο κινουνο, ὁ Ὑπεράνθρωπος ἔκανε ξαφνικά την εμφάνισι του και ἐξώντωνε τοὺς ἐχθρούς του Δικαίου ἔπειτα ἀπὸ τιτανομαχίες!

Τίποτα οὐν μπορούσε να ἀντισταθῆ στὴ δυναμι του, στὴν ὄρμη του, στο θάρρος του! Το κορμι του, φτιαγμένο ἀπὸ σάρκες πού ἦσαν πιὸ σκληρὲς κι' ἀπο ἄσρα, ἀντεχε ἀκόμα και στὰ τρομερῶτερα χτυπήματα. Μὲ τα πανίσχυρα μπρατσα του μπορούσε να λυγισῆ... κανόνι ἢ να σταματήσῃ μιὰ ὀλοκληρη ἀτμομηχανή!

Σιγά - σιγά, τὰ μεγάλα κατορθώματα τοῦ Ὑπεράνθρωπου τον ἔκαναν γνωστὸ σ' ὀλοκληρο τὸν κόσμον. Οἱ νέοι και τα παιδιὰ τὸν ἐλάτρευαν και ὠνειρεύονταν να γίνουν μιὰ μέρα δυνατοὶ σαν αὐτόν. Οἱ κακούργοι ἔτρεμαν ἀκόμα και στὸ ἀκουσμα τοῦ ὀνόματός του...

"Ὅπως ὄμως στὴν πανοπλία τοῦ Ἀχιλλέως, τοῦ ξακουστοῦ ἥρωος τῆς Ὀμηρικῆς ἔποχης, ὑπῆρχε ἓνα τρωτό σημειο, ἡ φτερνα του, ἔτσι και τὸ κορμι τοῦ Ὑπεράνθρωπου εἶχε ἓνα σημειο ὅπου τα χτυπήματα μπορούσαν να τὸ κάνουν κακο. Καὶ τὸ σημειο αὐτὸ ἦταν ἀκριβῶς κάτω ἀπὸ τὴν ἀριστερὴ φτερνα...

Μὰ εἶναι καιρὸς να γυρίσω με στὸ Λευκὸ Οἶκο, ὅπου ὁ Ὑπεράνθρωπος παλεύει με τὰ ρομπὸτ, τὰ μετἀλλίνα τέρατα,

πού θέλουν να αιχμαλωτίσουν
την κυβέρνηση της 'Αμερικής.

Τὰ ρομπότ νικούν!

ΤΑ ΤΡΙΑ ΣΥΓΚΡΟΥΣΙ ανάμεσα στον 'Υπεράνθρωπο και στους άτσάλινους, μηχανικούς ανθρώπους συνεχίζεται σκληρά, μπροστά στην αίθουσα όπου συνεδριάζουν οι ύπουργοί.

Τὰ ρομπότ σηκώνουν τὰ βαριά άτσάλινα χέρια τους και χτυπούν τον 'Υπεράνθρωπο στο κεφάλι και στο σώμα, χωρίς ούτε να κοκκινίζει τὸ δέρμα του!

Ὁ 'Υπεράνθρωπος άπαντᾷ με γροθιές που μοιάζουν με κεραυνούς. Σε κάθε χτύπημά του, ένα κεφάλι, ένα χέρι ή ένα πόδι από ρομπότ ξεκολλάει από τὴ θέση του και πηγαίνει να βροντήσει επάνω στον τοίχο!

Μέσα σε λίγες στιγμές, τὰ πέντε ρομπότ, που ανέβηκαν για να άπαγόγουν τούς ύπουρούς, έχουν μεταβληθῆ σε μιὰ άμορφη μάζα από... παλιοσίδερα!

Ὁ Κουτροστόυπης, στην άλλη άκρη του διαδρόμου, χτυπά τὸ στῆθος του θριαμβευτικά, σαν να ἔκανε αυτός τὸ καταπληκτικό αυτό κατόρθωμα.

—Μπράβο μας!, φωνάζει στον 'Υπεράνθρωπο με καμάρι. Τους φάγαμε!

Μὰ ὁ 'Υπεράνθρωπος δὲν ἔχει τὸν καιρὸ για να γελάσει με τὰ καιώματα τὸ φίλου του και βοηθοῦ του. Κάτω,

Τὰ άτσάλινα τάνες τῶν κακούργων ἔφορμούν.

στην αὐλή, είναι ἄλλα πέντε ρομπότ, που πρέπει να ἔξοντωθούν για να σωθῆ ἡ κυβέρνηση της 'Αμερικής!

Μὲ τρία μεγάλα πηδήματα διασχίζει τὸ διάδρομο, φτάνει στο παράθυρο και κυττάζει κάτω, στην αὐλή. Ὅλοι οἱ άστυνομικοί είναι νεκροὶ τώρα, με τὰ κεφάλια τσακισμένα από τὰ χτυπήματα τῶν τεράτων!

Τὰ πέντε ρομπότ ἔτοιμάζονται να μπουν κι' αυτά στο Λευκό Οἶκο. Πρέπει να τὰ ἔμποδίσῃ!

Μ' ένα τίναγμα, ὁ Ὑπεράνθρωπος περνᾷ ἐπάνω ἀπὸ τὰ περβάζι τοῦ παραθύρου καὶ ἀρχίζει νὰ... πετᾷ! Οἱ ἄνθρωποι, ποὺ παρακολουθοῦν τὴν τρομερὴ ἐπίθεσι τῶν ρομπὸτ ἀπὸ τὰ παράθυρα τῶν γύρω σπιτιῶν, ἀφήνουν κραυγὲς γεμάτες ἐκπληξι, θαυμασμό καὶ χαιρά:

—'Ο Ὑπεράνθρωπος!

—Ζήτω!

—Σωθήκαμε! Ὁ Ὑπεράνθρωπος ἐξοντώνει τὰ ρομπὸτ!

Γιὰ μιὰ στιγμή, ὁ Ὑπεράνθρωπος μένει ἀσάλευτος στὴν ἄερα, σὰν ἀετὸς ποὺ εἰτοιμάζεται νὰ ἐπιτεθῆ. Ἐπειτα, δίνει μιὰ καὶ πέφτει πρὸς τὰ κάτω σὰν βολίδα!

Τὸ πρῶτο ρομπὸτ ποὺ συναντᾷ διαλύεται σὰν νὰ ἦταν φτιαγμένο ἀπὸ... τραπουλόχαρτα!

Τὸ δεύτερο ὁμοίως, ρομπὸτ, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ, δίνει στὸν Ὑπεράνθρωπο ἕνα χτύπημα, ποὺ κάνει τὴ νίκη νὰ γείρῃ πρὸς τὸ μέρος τῶν ἀτσάλινων τεοάτων! Χτυπᾷ τὸν Ὑπεράνθρωπο κάτω ἀπὸ τὴν ἀριστερὴ φτέρνα, στὸ σημεῖο ἀκριβῶς ὅπου τὸ ἀνίκητο ρομπὸτ τοῦ εἶναι εὐαίσθητο καὶ τρωτό!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος ζαλιζεται, χάνει τὶς αἰσθήσεις του καὶ σωριάζεται χάμω λιπόθυμος!

Τὰ ρομπὸτ ρίχνονται ἐπάνω του γιὰ νὰ τὸν ἀποτελειώσουν! Σηκώνουν τὰ βαρειά, μετάλλινα πόδια τους καὶ.....

τὸν χτυποῦν μὲ τρομακτικὴ δύναμι στὸ κεφάλι!

Μὰ δὲν μποροῦν νὰ κάνουν τίποτα! Οὔτε καν τοῦ γρατζουνίζουν τὸ δέρμα! Δὲν ξέρουν ὅτι τὸ μόνο τρωτὸ μέρος τοῦ Ὑπεράνθρωπου εἶναι κάτω ἀπὸ τὴν ἀριστερὴ φτέρνα του...

Ἄπο ψηλά, γέροντας ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο, ὁ Κοντοστόυπης σαλεύει στὰ ρομπὸτ τὴ γροθιά του μορφάζοντας κωμικά.

—Ἄντε, μωρὲ παλιορομπὸτ!, φωνάζει. Ἄς μπορούσα νὰ πηδήσω αὐτοῦ κάτω, καὶ θὰ σᾶς κανόνιζα ἐγώ! Θὰ σᾶς τσάκιζα στὸ ξύλο!...

Τὰ ρομπὸτ παρατοῦν τώρα τὸν ἀναίσθητο Ὑπεράνθρωπο καὶ μπαίνουν στὸ σπίτι. Ἄνεβαίνουν στὴν αἴθουσα, ὅπου βρίσκεται ἡ κυβέρνησι, ἀρπάζουν τοὺς ὑπουργοὺς, ποὺ ἔχουν μισοτρελλαθῆ ἀπὸ τὸν τρόπο τους, καὶ κατεβαίνουν πάλι στὴν αὐλή.

Ἐκεῖ, βάζουν τοὺς ὑπουργοὺς στὶς τρεῖς ἀεροβολίδες καὶ μπαίνουν κι' αὐτοὶ μέσα.

Τὴν ἐπόμενη στιγμή, οἱ ἀεροβολίδες ἀνυψώνονται σιγὰ-σιγὰ στὸν ἄερα κι' ἔπειτα ξεμακραίνουν πρὸς τὸν ὀρίζοντα μὲ διαβολομένη γρηγοράδα. Σὲ λίγο γάνονται μέσα στὸ γαλάζιο οὐρανό...

Ὁ Ὑπεράνθρωπος ἀρχίζει νὰ συνέρχεται. Κουνάει τὰ χέρια του, τὰ πόδια του, τὸ κεφάλι του. κι' ἀνοίγει τὰ μάτια του. Ἐαφνικά, τινάζεται ὀρθιος, κυττάζει γύρω του σαστι

θμένος. 'Ο Κοντοστούπης φωνάζει από ψηλά:

— Έφυγαν, 'Υπεράνθρωπε! Πήραν μαζί τους τους υπουργούς κι' έφυγαν με τις αεροβολίδες! Δεν πρόλαβα να... κατεβώ για να τους έμποδίσω!

'Ο 'Υπεράνθρωπος μουρμουρίζει κάτι σιγανά. "Έπειτα, άνοιγει τὰ μπράτσα του, λυγίζει τὰ γόνατά του και τὰ τινάζει άπότομα. Τό κορμί του άνυσώνεται κατακόρυφα σαν αεροβολίδα και, γυρίζοντας πρὸς τὸ μέρος τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου χάθηκαν οἱ αεροβολίδες με τὰ ρομπὸτ, άρχίζει νὰ πετᾷ με άπίστευτη γρηγοράδα.

Μὰ ὅσο κι' ἄν ψάχνη γύρω, στὸν ὀρίζοντα, δὲν μπορεῖ νὰ ἀνακαλύψη κανένα ἴχνος ἀπὸ τὴς αεροβολίδες... Ἀπελπίζεται... Γυρίζει πίσω, κατεβαίνει σαν άέτος στὸ Λευκὸ Οἶκο και μπαίνει στὸ κτίριο ἀπὸ τὸ παράθυρο, ὅπου τὸν περιμένει ὁ Κοντοστούπης.

— Τους... τους ἔφτασες, 'Υπεράνθρωπε; τραυλίζει ὁ κοντόσωμος κωμικὸς δημοσιογράφος. "Οχι; "Αχ, νὰ μπορούσα νὰ πετῶ σαν ἔσένα! Θὰ τους..

'Ο 'Υπεράνθρωπος τὸν σταματᾷ με μιὰ θυμωμένη χειρονομία.

— Φτάνει, Κοντοστούπη!, τοῦ λέει. 'Η ἀνθρωπότης κινδυνεύει! 'Η κυβέρνησι τῆς Ἀμερικῆς εἶναι αἰχμάλωτη τοῦ «Ἐωσφόρου», τῆς τρομερώτερης ἐγκληματικῆς συμμορίας, πού ἔχει γνωρίσει ποτὲ ὁ κόσμος! 'Η ἀνθρωπότης κινδυνεύει! "Αν δὲν προλάβω, ἡ

καταστροφή θὰ εἶναι ἀνεπανόρθωτη! Γί μπορῶ νὰ κάνω ὅμως; Πῶς μπορῶ νὰ χτυπήσω και νὰ συντριψῶ τὸν «Ἐωσφόρο»;

Λέγοντας αὐτά, γδύνεται. Βγάζει τὸ κοκκινόχρυσο κοστοῦμι τοῦ 'Υπεράνθρωπου, τὸ αναποδογυρίζει, τὸ φορεῖ, βάζει και τὰ γυαλιὰ στα μάτια και γίνεται πάλι ὁ δημοσιογράφος Τζίμ Μπάρτον.

Πηγαίνει στὴν ντουλάπα, τὴν άνοιγει και βγάζει ἔξω τὴν "Ἐλσα.

— "Ἐλσα! τῆς λέει. Ξύπνα! Τὸ κορίτσι άνοιγει τὰ μάτια και κυττάζει σαστισμένη α γύρω.

— Ποῦ... βρίσκομαι; μουρμουρίζει. Γί... συνέθη;

— Λιποθύμησες, "Ἐλσα!, τῆς λέει ψέματα ὁ Τζίμ. Στὸ μεταξύ τὰ ρομπὸτ αρπαξαν τοὺς υπουργούς κι' ἔφυγαν! Ἐπενέθη ὁ 'Υπεράνθρωπος..

— 'Ο 'Υπεράνθρωπος!, φωνάζει τὸ κορίτσι με ἔκπληξι.

— Ναι! Ρίχτηκε στὰ ρομπὸτ, τσάκισε τὰ μισά, μὰ δὲν μπόρεσε νὰ σώσῃ τοὺς υπουργούς!

— 'Ο 'Υπεράνθρωπος πάλι! μουρμουρίζει ἡ "Ἐλσα με άπορία. Περίεργο! "Ἐχω προσέξει ὅτι ὁ 'Υπεράνθρωπος κάνει τὴν ἐμφάνισί του ὅπου βρίσκώμαστε ἐσύ, ἐγὼ κι' ὁ Κοντοστούπης! Τὸ πιστεύεις πῶς ἔρχονται στιγμὲς πού πιστεύω πῶς ὁ 'Υπεράνθρωπος εἶσαι... ἐσύ, Τζίμ;

'Ο Τζίμ γελά, βρίσκοντας τάχα άστεία τὰ λόγια τοῦ κη

ριτισού. Τῆς λέει:

— Σιγά-σιγά θά μᾶς πῆς, “Ελσα, πῶς ὁ Ὑπεράνθρωπος εἶναι ὁ...Κοντοστούπης!

Τὰ ρομπὸτ δρεῦν πάλι!

|||B> ΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ στὸ Λονδῖνο τὴν πρωτεύουσα τῆς Ἀγγλίας, στὸ μέγαρο ὅπου συνεδριάζει ἡ Βρετανικὴ κυβέρνησι. Ὁλόκληρη ἡ περιοχὴ εἶναι σὲ πολεμικὸ συναγερμὸ. Ἐκατὸ τάνκς περιπολοῦν στοὺς γύρω δρόμους καὶ στὶς πλατεῖες. Δυὸ συντάγματα πεζικοῦ ἔχουν σχηματίσει μιὰ μεγάλη ζώνη σὲ ἀκτῖνα ἐνὸς μιλίου ἀπὸ τὸ μέγαρο.

Στὶς ταράτσες τῶν γύρω σπιτιῶν ἔχουν τοποθετηθῆ ἀντιαεροπορικὰ πυροβόλα καὶ πολυβόλα! Σ’ ἓνα ἀεροδρόμιο, ἑκατοντάδες ἀεριοπρωθύμενα ἀεροπλάνα περιμένουν ἔτοιμα γιὰ νὰ ἀπογειωθῶν σὲ περίπτωσι κινδύνου!

Κι’ αὐτὰ ὅλα γιὰτι ἡ Ἰντέλλιτζενς Σέρβις, ἡ ἀγγλικὴ ὑπηρεσία ἀντικατασκοπείας, ἔχει τὴν πληροφορία ὅτι οἱ κακούργοι τοῦ «Ἐωσφόρου» πρόκειται νὰ δοκιμάσουν σήμερα νὰ ἀπαγάγουν τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησι, ὅπως ἔκαμαν καὶ μὲ τὴν ἀμερικανικὴν.

Στὴν αἴθουσα τύπου τοῦ μεγάρου, δεκάδες δημοσιογράφοι περιμένουν. Ἀνάμεσα σ’ αὐτοὺς εἶναι καὶ τρεῖς γνωστοὶ μας: ὁ Τζίμ, ἡ “Ελσα καὶ ὁ Κοντοστούπης, πού τοὺς ἔστειλαν οἱ ἐφημερίδες τοὺς ἀπὸ τὴν Οὐάσιγκτον!

Μιὰ μόνο ἑβδομάδα ἔχει περάσει ἀπὸ τὴν ἡμέρα, πού τὰ ρομπὸτ ἐπετέθησαν ἐναντίον τοῦ Λευκοῦ Οἴκου, καὶ ὁλόκληρος ὁ κόσμος εἶναι ἀνάστατος. Στὴν Ἀμερικὴ, πού ἔχει μείνει ἀκυβέρνητη, ἔχουν ἀρχίσει κιόλας νὰ ξεσποῦν οἱ πρῶτες μικροεπαναστάσεις ὑποκινουμένες ἀπὸ τοὺς σατανικοὺς πράκτορες τοῦ «Ἐωσφόρου».

Στὴν Ἀγγλία, στὴ Ρωσία, στὴ Γαλλία καὶ στ’ ἄλλα Εὐρωπαϊκὰ κράτη, οἱ κυβερνήσεις ἔχουν πάρει ἔκτακτα μέτρα γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸν τρομερὸ κίνδυνον πού ἀπειλεῖ τὴν ἀνθρωπότητα.

Μέσα στὴν αἴθουσα τύπου τοῦ κυβερνητικοῦ μεγάρου τῆς Ἀγγλίας, οἱ τρεῖς φίλοι μας κουβεντιάζουν.

— “Ἄν κατορθώσουν νὰ ἀπαγάγουν τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησι, λέει ἡ “Ελσα, ὁ κόσμος εἶναι χαμένος!

Κυτταζει παράξενα τὸν Τζίμ καὶ προσθέτει:

— Ἐκτὸς ἂν κάνῃ τὸ θαῦμα τοῦ ὁ Ὑπεράνθρωπος!

Ὁ Τζίμ γελά. Ὁ Κοντοστούπης μορφαίνει κωμικὰ ζαρώνοντας τὴ μεγάλη μύτη του, καὶ λέει καμαρώνοντας:

— “Ἄν ἤμουν ἐγὼ ὁ Ὑπεράνθρωπος, θά...

Δέν προλαβαίνει νὰ ἀποτελειώσῃ τὴν κουβέντα του. “Εξ τρομακτικὸς πάταγος τὸν μακόπτει. Κανονιὲς καὶ πολυβολισμοὶ ἀνηχοῦν ξαφνικὰ καὶ κάνουν τὸ κτίριο νὰ τρέμη!

Τρέχουν όλοι στα παράθυρα. Βλέπουν μιὰ αεροβολίδα να κατεβαίνει σφυρίζοντας από τον ούρανο, ενώ τα αντίαεροπορικά γαζώνουν τον αέρα με όβιοες και σφαιρες!

Βλέπουν μιὰ οείδα να χτυπά την αεροβολίδα και να την κοβή στη μέση. Η αεροβολίδα πέφτει πάνω σ' ένα γειτονικό κτίριο και σκάζει με τρομακτικό κρότο. Ήταν όχι αεροβολίδα, αλλά μιὰ τεραστια βόμβα γεμάτη ναρκωτικό αέριο!

Οι χειρισταί των αντίαεροπορικών γέρνουν δίπλα στα κανόνια και τὰ πολυβόλα τους και θυθίζονται στον ύπνο. Οι στρατιώτες και τὰ πληρώματα των τάνκς ναρκώνονται κι' αυτοί! Το ναρκωτικό αέριο φτάνει στο κυβερνητικό μέγαρο και όλοι όσοι βρίσκονται εκεί μέσα πέφτουν χάμω ανάσθητοι!

Όλοι, σέ άκτίνα ενός μιλιού από το κυβερνητικό μέγαρο, είναι τώρα ναρκωμένοι!

Όλοι... έκτός από τον Τζίμ, που μένει ζύπνιος χάρις στις υπεράνθρωπες ιδιότητες του σώματός του!

Ίερνούν μερικά λεπτά. Ξαφνικά, ό Τζίμ βλέπει τέσσερις αεροβολίδες να κατεβαίνουν όπως ή πρώτη από τον ούρανο και να προσγειώνονται μπροστά στο μέγαρο. Είκοσι ρομπότ πηδούν έξω και χωρίζονται σέ δυο ομάδες. Τά μισά μένουν έξω από το κτίριο και τ' άλλα μισά μπαίνουν μέσα.

Ό Τζίμ διστάζει. Πρέπει

να φορέση τή στολή του Ύπερανθρώπου και να ριχτή επάνω στους άτσάλινους, μηχανικούς άνθρώπους τσακίζοντάς τους; Μπορεί να το κανη αυτό και είναι σίγουρος για τή νικη, γιατί θα προσεξη να προφυλαξη το τρωτό σημείο του σώματος του, τήν αριστερή φτερινα του.

Έξοντώνοντας τὰ ρομπότ, σώζει τήν άγγλική κυβέρνησι. Μά όεν του φτάνει αυτό. Θέλει να βρη το αρχηγείο του «Έωσφόρου», να ξεκάνη μιὰ για πάντα τήν έγκληματική συμμορία, που έχει σκοπό να μεταβάλη τήν ανθρωπότητα σε μιὰ μάζα σκλάβων! Θέλει να παρακολουθήση τις αεροβολίδες και να φτάση έτσι ως το αρχηγείο των κακούργων!

Γι' αυτό ό Τζίμ γερνει επάνω στο περβάζι του παραθύρου και κάνει το ναρκωμένο! Κρατεί άνοιχτό το ένα του μάτι και παρακολουθεί αυτά που συμβαίνουν.

Βλέπει τὰ ρομπότ που μπήκαν στο σπίτι να βγαίνουν πάλι κουβαλώντας τους κοιμισμένους ύπουργούς και να τους στιβάζουν μέσα σε δυο από τις αεροβολίδες.

Έπειτα τὰ άτσάλινα τερατα ξαναμπαίνουν στο μέγαρο!

«Γιατί άραγε;» αναρωτιέται ό Τζίμ.

Ξαφνικά, καταλαβαίνει! Τά ρομπότ σκοπεύουν να αιχμαλωτίσουν όλους όσοι βρίσκονται μέσα στο κτίριο για να μñν τους ξεφύγη κατά λάθος κανένας ύπουργός!

Ὁ Τζιμ τραβιέται μέσα, τρέχει σ' ένα διπλανό ὠματιο καὶ κρύβεται πίσω ἀπο ενα ἐπιπλο. Ἀπο τὴ μισανοιχτὴ πορτα, βλέπει τὰ ρομπὸτ νὰ σηκώνουν τοὺς κοιμισμένους δημοσιογράφους καὶ νὰ τοὺς κουσαλουν ἐξω.

Μὲ γρήγορες κινήσεις, ὁ Τζιμ βγάξει τὰ γυαλιὰ του καὶ τὰ βάζει στὴν τσεπὴ του. Βγάξει τὸ κοστούμι του, τὸ γυρίζει ἀπὸ τὴν ἀνάποση καὶ τὸ φορεῖ.

Εἶναι τώρα ὁ Ὑπεράνθρωπος μὲ τὴ χρυσοκόκκινη στολὴ καὶ τὴν ἀσπρὴ χρυσοκεντητὴ μπερτα. Στὸ στήθος του λαμπρε ενα χρυσὸ «Υ», τὸ σημά του Ὑπεράνθρωπου.

Πηγαίνει στὸ παράθυρο. Τὰ ρομπὸτ ἔχουν στοιβαξει τώρα ὀλο τὸ ἀνθρώπινο φορτίο τοὺς στὶς ἀεροβολίδες καὶ μπαίνουν κ' αὐτὰ μέσα.

Ἐνα σιγανὸ βούϊσμα ἀκούγεται. Οἱ ἀεροβολίδες ἀνυψωνονται καὶ ξεμακραίνουν γοργά.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος ἀνοίγει τὰ μπράτσα του, λυγίζει τὰ γόνατα του, τὰ τετωνεὶ ἀπότομα καὶ τινάζεται ἔξω ἀπὸ τὸ ἀνοιχτὸ παραθυρο.

Ἀνυψώνεται σὰν χελιδόνι κ' ἀρχίζει νὰ πετᾷ ἀργὰ στὴν ἀρχὴ καὶ μὲ ἀπίστευτὴ γρηγοράδα ἔπειτα.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος ρίχνεται στὸ κυνήγι τῶν ἀεροβολίδων μὲ τὰ ρομπὸτ τοῦ «Ἐωσφόρ»!

Πάνω ἀπ' τὸν ὠκεανὸ

ΦΗΝΟΝΤΑΣ ἀρκετὴ ἀποστασι ἀνάμεσα σ' αὐτὸν καὶ στὶς ἀεροβολίδες, γιὰ νὰ μὴν τὸν δουν τὰ ρομπὸτ καὶ καταλάβουν τὸ σχέδιό του, ὁ Ὑπεράνθρωπος πετᾷ γοργὰ ἔπάνω ἀπο τὴν Ἀγγλία.

Κάτω, ἀπλώνονται πράσινοι κάμποι, φιδωτὰ ἀσημένια ποτάμια, μεγάλα κοκκιοπράσινα βουνα, μεγάλες πόλεις ποὺ τὰ σπιτία τοὺς μοιάζουν μὲ παιχνιδιάκια.

Ἐπειτα, φαίνεται ὁ ὠκεανός, ἡ πρασινογάλαζη θάλασσα μὲ λιγα καραβία δῶ καὶ κεῖ.

Οἱ ἀεροβολίδες τραβοῦν πρὸς τὰ νοτιοδυτικά.

«Ἰοὺ πηγαινοῦν ; ἀναρωτιέται ὁ Ὑπεράνθρωπος καθὼς γλυστρά στον ἀέρα πίσω τοὺς. Μήπως σὲ κανένα νησί του Ἀτλαντικῷ Ὠκεανῷ;»

Μὰ ὄχι ! Οἱ ἀεροβολίδες περνοῦν πάνω ἀπὸ δυο-τρία νησία καὶ συνεχίζουν τὸ ταξίδι τοὺς πρὸς τὸ ἀνοιχτὸ πέλαγος, ὅπου δὲν ὑπάρχουν νησιά.

Περνοῦν ὄρες καὶ τὸ κυνήγητὸ ἔξακολουθεῖ, χωρὶς ὁ Ὑπεράνθρωπος νὰ κουράζεται καθόλου. Γιὰ νὰ πετᾷ κουνάει μόνο τὰ πόδια τόσο γοργὰ καὶ τόσο ἀνεπαίσθητα, ὥστε τὸ μάτι γελιέται καὶ νομίζει

πὼς δὲν κουνιούνται καθόλου!

Ἔρχεται ἡ νύχτα καὶ τυλίγει τὸν ἀπέραντο ὠκεανὸ μὲ τὰ μαύρα πέπλα τῆς. Οἱ ἀεροβολίδες χάνονται μέσα στὸ σκοτάδι.

Ὅχι ὅμως γιὰ τὸν Ὑπεράνθρωπο! Τὰ μάτια του, προικισμένα ἀπὸ τὴ φύσι τοῦ μακρυνοῦ πλανήτη ὅπου γεννήθηκε, μποροῦν νὰ βλέπουν καθαρὰ μέσα στὸ πυκνὸ σκοτάδι, σὰν νὰ εἶναι μέρα!

Βλέπει τὶς ἀεροβολίδες νὰ συνεχίζουν τὸ πέταγμά τους πάνω ἀπὸ τὴ σκοτεινὴ θάλασσα καὶ νὰ κατευθύνονται πρὸς τῆς ἀκτὲς τῆς Νότιας Ἀμερικής.

Μὲ τὰ δόντια σφιγμένα, ὁ Ὑπεράνθρωπος ἐπιμένει στὸ ἀδυσώπητο ἐκεῖνο κυνηγητό. Δὲν πολεμᾷ μόνο γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα τώρα. Κινδυνεύουν δυὸ ἀγαπητὰ του πρόσωπα : ἡ ἀγαπημένη του Ἔλσα κι' ὁ φίλος του Κοντοστούπης, ποὺ εἶναι αἰγμάλωτοι τῶν ρομπὸτ μέσα στὶς ἀεροβολίδες!

Εἶναι νύχτα ἀκόμα, ὅταν οἱ ἀεροβολίδες φθάνουν στὶς ἀκτὲς τῆς Νότιας Ἀμερικής. Μὰ δὲ σταματοῦν. Πεοιοῦν πάνω ἀπὸ τὶς παράλιες πόλεις, φθάνουν πάνω ἀπὸ τὸν Ἀμαζόνιο, τὸ μεγαλύτερο ποταμὸ τοῦ κόσμου, καὶ χαμηλώνουν πρὸς ἓνα μεγάλο σκοτεινὸ βουνό.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος ψάχνει τὴν πλαγιὰ τοῦ βουνοῦ μὲ τὰ διαπεραστικὰ μάτια του, μὰ δὲ βλέπει τίποτ' ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ δέντρα καὶ βράχους.

Ξαφνικὰ ὅμως συμβαίνει κάτι καταπληκτικὸ. Λίγες στιγμὲς πρὶν οἱ ἀεροβολίδες ἀγγίζουν τὸ βουνό, ἓνας τεράστιος βράχος παραμεοίζει σὰν πύργα καὶ ἓνα μεγάλο φωτεινὸ ἄνοιγμα σχηματίζεται στὴν πλαγιὰ.

Οἱ ἀεροβολίδες μπαίνουν ἐκεῖ ἢ μιὰ πίσω ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ὁ βράχος μετακινεῖται πάλι καὶ κλείνει τὸ ἄνοιγμα!

Τὸ βουνὸ γίνεται πάλι σκοτεινὸ, ἤσυχο καὶ αἰνιγματικὸ. Κανένας δὲ θὰ μποροῦσε νὰ ὑποψιασθῆ τί ὑπάρχει μέσα στὰ σπλάχνα του.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος προσγειώνεται ἀπαλά. Πηγαίνει κοντὰ στὸ βράχο-πύργα. Ἐνας φρουρὸς πηναϊνοέορχεται μπροστὰ του μ' ἓνα αὐτόματο στὰ χέρια.

Βλέπει τὸν Ὑπεράνθρωπο. Πρὶν ὅμως προλάβῃ νὰ ἀνοίξῃ τὸ στόμα του γιὰ νὰ φωνάξῃ, ποῖν τὸ δάχτυλό του ἀγγίξῃ τὴ σκανδάλη τοῦ ὄπλου του, ὁ Ὑπεράνθρωπος ὀρμά ἐπάνω του καὶ μ' ἓνα χτύπημα τοῦ χεριοῦ του τὸν ρίχνει νεκρὸ!

Ἐξετάζει τώρα τὸ μεγάλο βράχο. Βρίσκει μιὰ στενὴ σχισμὴ, χώνει τὰ δάχτυλά του ἐκεῖ καὶ τὰ τευτῶνι ἀπότομα.

Ὁ βράχος ὑποχωρεῖ. Σχηματίζεται ἓνα μικρὸ ἄνοιγμα, ἴσια-ἴσια γιὰ νὰ χωρέσῃ ἓνας ἄνθρωπος.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος χώνεται μέσα. Βρίσκεται μέσα σ' ἓνα μεγάλο τετράγωνο χῶλο.

Δυὸ φρουροὶ στέκονται κον-

Μιά άπιστευτη τιτανομαχία αρχίζει ανάμεσα στον 'Υπεράνθρωπο και στον 'Εωσφόρο...

τά στο άνοιγμα. Κρατούν κι' αυτοί αυτόματα.

Ο 'Υπεράνθρωπος τεντώνει τὰ μπράτσα του δεξιά κι' αριστερά και χτυπά τους φρουρούς στο κεφάλι με τή ράχη τῶν χεριῶν του. Πέφτουν, σὰν νὰ τούς εἶχε χτυπήσει με σφυρί !

Προχωρεῖ και μπαίνει μέσα σ' ἕνα μακρὺ διάδρομο. Τὸν διασχίζει χωρὶς νὰ συναντήση κανένα και φτάνει στὴν ἄλλη ἄκρη του, ὅπου σταματᾷ κοντὰ σὲ μιὰ ἀνοιχτὴ πόρτα.

Ἐκεῖ, με μάτια γουρλωμένα ἀπὸ τὴν ἐκπληξι, ἀντικρύνει ἕνα ἀπίστευτο θέαμα.

Μέσα σὲ μιὰ τεράστια κυκλικὴ σπηλιὰ, ποὺ τὸ ταβάνι της εἶναι τόσο ψηλὸ ὥστε χάνεται μέσα στο σκοτάδι, εἶναι συγκεντρωμένο ἕνα ἀξιόλυπτο πλῆθος ἀνθρώπων.

Εἶναι μαζεμένοι στὴ μέση τῆς πλατείας και εἶναι δεμένοι με ἀλυσίδες! Ἀνάμεσά τους ὁ 'Υπεράνθρωπος ἀναγνωρίζει τὸν πρόεδρο τῆς Ἀμερικῆς με τοὺς ὑπουργούς του, τὸν πρωθυπουργὸ τῆς Ἀγγλίας με ὁλόκληρη τὴν ἀγγλικὴ κυβέρνησι και πολλοὺς Ἀγγλοὺς δημοσιογράφους. Ἐκεῖ βρίσκονται ἐπίσης ἡ Ἐλσα κι' ὁ Κοντοστούπης !

Ο 'Υπεράνθρωπος ἐπεμβαίνει

III ΥΡΩ ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους στέκονται πέντε ἄντρες με αυτόματα στὰ χέρια. Πιὸ πέρα, δεκάδες ρομπὸτ στέκονται ἀραδιασμένα σὰν στρατιῶτες. Σὲ μιὰ γωνιά τῆς σπηλιᾶς δέκα ἀεροβολίδες εἶναι

τοποθετημένες πάνω σὲ καρο-
τσάκια μὲ τροχοὺς.

Κοντὰ στοὺς ἀλυσοδεμέ-
νους αἰχμαλώτους ἕνας ψηλὸς
ξανθὸς ἄντρας μὲ σκληρὰ χα-
ρακτηριστικὰ καὶ ψυχρὰ γκρι-
ζα μάτια εἶναι καθισμένος σὲ
μιὰ πολυθρόνα. Μιλᾷ ἀπο-
τεινόμενος στοὺς αἰχμαλώ-
τους:

— Εἶμαι πολὺ εὐναριστημέ-
νος, Τζέντλεμεν ! Πάρα πολὺ
εὐχαριστημένος ! Ἡ ὀργάνω-
σις τοῦ «Ἐωσφόρου» κρατεῖ
τώρα στὰ χεῖρα τῆς τῆς κυβερ-
νήσεως τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς
Ἀγγλίας ! Ἐλπίζω αὖριο νὰ
ἔχουμε ἐδῶ καὶ τῆς κυβερνή-
σεως τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Γαλ-
λίας ! Τότε ὁ κόσμος ὁλόκλη-
ρος θὰ εἶναι δικός μας ! Ἐ-
παναστάσεις, παρακινημένες
ἀπὸ πράκτορες μας, θὰ ξεσπά-
σουν στὶς χώρες αὐτὲς καὶ θὰ
ἐξαοθρώσουν τὴν κοστική μη-
χανή τους ! Τὸ σίμα πού θὰ
χυθῆ θὰ εἶναι πολὺ καὶ οἱ κα-
ταστροφὲς πού θὰ γίνουιν θὰ
θὰ εἶναι πολὺ μεγάλες ! Ἀ-
πὸ σὰς ἐξαοτᾶται νὰ προλά-
βετε τὸ κακό...

Ὁ πρόεδρος τῆς Ἀμερικῆς
λέει μέσα ἀπὸ τὸ ἀλυσοδεμέ-
νο πλήθος:

— Τί πρέπει νὰ κάνουμε
γιὰ νὰ προλάβουμε τὸ κακό;

— Νὰ θνάψετε μιὰ διατα-
γὴ πρὸς τοὺς λαοὺς σας, ἀ-
παντᾷ ὁ ἀρχηγὸς τῆς συμμο-
ρίας «Ἐωσφόρος», καὶ νὰ τοὺς
λέτε πὼς πρέπει ὅλοι νὰ ὑπο-
ταγηθοῦν χωρὶς ἀντίστασι !

Φωνὲς διαμαρτυρίας ὑψώνου

ται. Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς
Ἀγγλίας λέει :

— Ἡ κυβέρνησί μου δὲ θὰ
κάνη ποτὲ μιὰ τόσο προδοτικὴ
καὶ ἀτιμὴ πράξι !

Ὁ πρόεδρος τῆς Ἀμερικῆς
συμπληρώνει :

— Ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνη-
σι ἀρνεῖται ἀπολύτως νὰ συ-
ζητήσῃ αὐτὲς τῆς προτάσεις !
Ὁ ἀμερικανικὸς λαὸς θὰ πολε-
μῆσῃ γιὰ τὴν ἐλευθερία του
καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸ ἴδιο
θὰ κάνουν κι' ὅλοι οἱ ἄλλοι λα-
οὶ τοῦ κόσμου !

Τὰ ψυχρὰ μάτια τοῦ ἀρχη-
γοῦ τῶν κακούργων ἀστρά-
φτου ἀπαίσια.

— Ξέρετε τί σημαίνει ἡ ἄρ-
νησι αὐτή ; ρωτᾷ ἄγρια.

— Ξέρουμε !, ἀπαντᾷ μιὰ
φωνὴ μέσα ἀπὸ τὸ πλήθος τῶν
αἰχμαλώτων.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος γελᾷ ἀ-
ναγνωρίζοντας τὴ φωνὴ τοῦ
Κοντοστούπη. Ὁ μικρόσωμος
δημοσιογράφος μὲ τὴ μεγάλη
γαμπῆ αὐτῆ σηκώνεται ὀρθίος
καὶ σαλεύει τὴ μικρὴ γροθιά
του στὸν ἀρχισυμμοριτὴ μορ-
φάζοντας κωμικά.

— Ξέρουμε !. Ξαναλέει ὁ
Κοντοστούπης. Ὁλὴ μᾶς σκο-
τώσατε ὅλους, ἔ; Τὸ ἴδιο μᾶς
κάνει ! Εἴμασταν ἐλεύθεροι ἄν-
θρωποι καὶ ξέρουμε νὰ πεθαί-
νομε γιὰ τὴν πατρίδα μας !

Ὁ ἀρχισυμμοριτῆς κυττάζει
τὸ ἀστεῖο πρόσωπο τοῦ Κον-
τοστούπη καὶ γελᾷ σαρκασ-
τικά.

— Δὲ θὰ πεθάνετε ἀπλῶς,
λέει. Ὁλὴ πεθάνετε ἔπειτα ἀπὸ
φριχτὰ βσσαμιστήρια ! Τὰ

βρόμπότη μου θά σάς χαϊδέψουν... τρυφερά μὲ τα... χεράκια τους καὶ θά σάς σκοτώσουν ἕναν-ἕνα, ἀφοῦ σάς θγάλουν τὰ δόντια καὶ τὰ μάτια καὶ σάς σπάσουν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια !

Ὁ Ὑπεράνθρωπος βρῖσκει πῶς ἀρκετὰ ἔχει τραυῆξει ἡ ἱστορία αὐτή. Κάνει δυο μεγάλα θήματα καὶ βγαίνει ἀπὸ τὸ διάδρομο. Βρίσκεται τώρα μέσα στὴν ἀπέραντη σπηλιά.

Ὁ ἀρχισυμμοριτὴς τὸν βλέπει καὶ τινάζεται ὀρθίος ἀπὸ τὸ ξάφνιασμα καὶ τὸν τρόμο. Ἄναγνωρίζει τὴ μορφή ἐκείνη μὲ τὴ χρυσοκόκκινη στολή καὶ τὴ λευκὴ μπερτα.

— Ὁ... Ὑπεράνθρωπος!, φωνάζει.

Οἱ ἄλλοι κακοῦργοι, ἀκούγοντας τὸ τρομερὸ αὐτὸ ὄνομα, γυρίζουν καὶ τραβοῦν τὴ σκανδάλη τῶν ὄπλων πού κρατοῦν.

Ἡ σπηλιά ἀντηχεῖ ἀπὸ τοὺς πολυβολισμούς, σὰν νὰ εἶχαν ἐκπυρσοκροτήσει ἑκατὸ κανόνια μαζί!

Οἱ σφαῖρες χτυποῦν τὸν Ὑπεράνθρωπο στὸ στήθος καὶ οἱ αἰχμαλώτοι ὑπουργοὶ καὶ δημοσιογράφοι ἀφήνουν κραυγὲς φρίκης, περιμένοντας νὰ δοῦν τὸν ξακουστὸ ἥρωα νὰ πέφτει νεκρὸς !

Μὰ τίποτα τέτοιο δὲν συμβαίνει ! Οἱ σφαῖρες χτυποῦν τὸν Ὑπεράνθρωπο στὸ στήθος, μὰ δὲν τρυποῦν τὴ σάρκα του, πού εἶναι πιὸ σκληρὴ ἀπὸ ἀτσάλι. Τὰ βλήματα ἀπιοστρακίζονται καὶ πηγαίνουν

νὰ χωθοῦν στοὺς τοίχους τῆς σπηλιάς...

Ὁ Ὑπεράνθρωπος χαμογελά.

— Ἦρθε τὸ τέλος σου, λέει στὸν αρχικακοῦργο. Θά πεπεθάνης εσὺ κι' οἱ ἀνθρωποὶ σου ! Καὶ δὲ θά πεθάνετε ἐδῶ χτυπημένοι ἀπὸ μένα !... Αὐτὸς ὁ θάνατος θά ἦταν γλυκὸς γιὰ σάς ! Θά σάς δέσω καὶ θά σάς παραδώσω στὴ δικαιοσύνη καὶ θά σάς ψήσουν ζωντανούς στὴν ἠλεκτρικὴ κάρεκλα !...

Καὶ προχωρεῖ μὲ μεγάλα ἀργὰ θήματα πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς συμμορίας τοῦ «Ἐωσφόρου».

Αὐτὸς, τρελλὸς ἀπὸ τὸ φόβο του, τραβάει τὸ πιστόλι του καὶ ἀδειάζει τὶς σφαῖρες του στὸ στήθος τοῦ Ὑπεράνθρωπου.

Βλέποντας ὅμως πῶς οἱ σφαῖρες του δὲν τοῦ κάνουν τίποτα, τρέχει καὶ κρύβεται πίσω ἀπὸ τὰ ρομπότ.

Μέσα ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους ἀκούγεται ἡ φωνὴ τοῦ κομμικοῦ Κοντοστούπη :

— Τό... καημενάκι μου ! Μὴν τὸν τρομάξεις τόσο πολὺ, Ὑπεράνθρωπε, καί...θγάλη τὴ χρυσή ! Λύσε με καὶ μπορῶ νὰ σοῦ τὸν περιποιηθῶ ἐγὼ μὲ δυὸ καλὲς γροθιές !

Ὁ Ὑπεράνθρωπος χαμογελά πάλι. Ὁ Κοντοστούπης εἶναι ἀδιόρθωτος. Ἀκόμα καὶ στὶς πιὸ κρίσιμες στιγμὲς, αὐτὸς ἔννοεῖ νὰ κἀνὴ καλαμπουριά.

‘Ο άρχισυμμορίτης φωνάζει τότε σαν τρελλός:

— ‘Εμπρός, ρομπότ ! ‘Εμπρός, άτσάλινοι άνθρωποι μου ! Τσακίστε τον ‘Υπεράνθρωπο ! Ριχτήτε όλοι μαζί έπάνω του και λυώστε τον !

‘Ο μικρός στρατός των άτσάλινων τεράτων παίρνει ζωή. Τά βαρεία μέλη τους σαλεύουν άργά και τά δήματά τους άντηχούν υπόκωφα μέσα στη σπηλιά. Βαδίζουν όλα μαζί, συντεταγμένα κατά τριάδες, προς τον ‘Υπεράνθρωπο !

Ρομπότ έναντίον ανθρώπου

Οί άλυσοδεμένοι αιχμάλωτοι κρατούν την άνάσα τους από την άγωνία και με γουρλωμένα μάτια παρακολουθούν τά άψυχα εκείνα όντα, τους μηχανικούς τερατώδεις άνθρώπους, να πλησιάζουν όλο και πιό πολύ τον ‘Υπεράνθρωπο.

Αυτός, χωρίς τó χαμόγελο να φύγη από τά χείλη του, άφήνει τά ρομπότ να πλησιάζουν. Ξαφνικά, δίνει ένα πήδημα, ρίχνεται έπάνω τους κι άρχίζει την καταστροφή και την έξόντωση.

Οί γροθιές του στριφογυρίζουν με άπίστευτη γρηγοράδα και καταπληκτική όρμη και τά ρομπότ πέφτουν τó ένα πίσω από τ’ άλλο με τά άτσάλι-

να κεφάλια και κορμιά τους τσακισμένα !

Τά ρομπότ είναι πολλά και στριμώχνονται γύρω από τον ‘Υπεράνθρωπο, προσπαθώντας να τον σκοτώσουν. Τόν χτυπούν με τά χοντρά μετάλλινα χέρια τους, τόν πατούν με τά βαρεία πόδια τους, τόν συμπιέζουν με τά άτσάλινα τεράστια κορμιά τους !

Μά δέν του κάνουν τίποτα, γιατί τó κορμί του ‘Υπεράνθρωπου είναι φτιαγμένο από τη φύσι για νά άντεχη ακόμα και σέ χειρότερα χτυπήματα !

‘Ετσι σέ λίγο όλα τά ρομπότ έχουν πέσει χάμω διαμελισμένα και τσακισμένα. Δέ μένουν πιά παρά μόνο ό άρχικακούργος και οί λίγοι συνενοχοί του με τά αυτόματα.

Τότε γίνεται κάτι που άνατρέπει την κατάστασι και που κάνει άνώφελη τή θριαμβευτική νίκη του ‘Υπεράνθρωπου.

‘Ο άρχηγός του «Έωσφόρου» φωνάζει στους άνθρώπους του :

— Γυρίστε τά αυτόματά σας προς τους αιχμαλώτους ! ‘Αν ό ‘Υπεράνθρωπος κάνει ένα βήμα προς τó μέρος μας, τραθήστε τή σκανδάλη και σκοτώστε τους όλους !

‘Επειτα, γυρίζει στον ‘Υπεράνθρωπο.

— Καθώς βλέπεις, του λέει, ή νίκη είναι με τó μέρος μου. Είσαι άναγκασμένος νά παραδοθής ! Μπορείς νά όρμήσης έναντίον μας και νά μάς σκοτώσης... Πριν άπό

μάς όμως θα πεθάνουν όλοι οι αϊχμαλώτοι ! Διάλεξε και πάρε... "Αν καθήσης ήσυχος να σε δέσω με άλυσίδες, οί άνθρωποι μου δέ θα τραθήξουν τή σκανδάλη ! . . .

Ο 'Υπεράνθρωπος σφίγγει τὰ δόντια του από τὸ θυμό του, μὰ δέν μπορεί νὰ κάνη τίποτα. "Αν δέν παραδοθῆ, οί κυβερνήσεις τῆς Ἀμερικῆς καί τῆς Ἀγγλίας, πολλοί δημοσιογράφοι, ἡ ἀγαπημένη του "Ελσα καί ὁ φίλος του καί βοηθός του Κοντσοτούπης, θὰ πεθάνουν χτυπημένοι ἀπό τὶς σφαίρες τῶν κακούργων !

— Πολὺ καλά !, λέει στὸν ἀρχισυμμορίτη. Δέχομαι νὰ με δέσης !

Γελώντας κοροϊδευτικά, ὁ ἀρχηγὸς τῶν κακούργων πηγαινέει σὲ μιὰ γωνία τῆς σπηλιάς καί σηκώνει μιὰ πολὺ χοντρή καί πολὺ βαρειά ἀλυσίδα.

Σέρνοντάς την με δυσκολία τὴν κουβαλάει ὡς τὸ μέρος ὅπου στέκεται ὁ 'Υπεράνθρωπος. Περνᾷ τοὺς χοντροὺς κρίκους τῆς ἀλυσίδας στὰ χέρια καί στὰ πόδια τοῦ 'Υπεράνθρωπου καί τοὺς κλειδώνει με μεγάλα λουκέτα, ἔτσι πού αὐτὸς νὰ μὴν μπορῆ νὰ σαλέψη καθόλου τὰ μέλη του !

Φωνάζει ἔπειτα τέσσερις ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους του καί, με τὴ βοήθειά τους, σηκώνει τὸν 'Υπεράνθρωπο καί τὸν κουβαλάει στὴν ἀκρὴ τῆς σπηλιάς, ὅπου ὑπάρχει ἕνα φαροῦ καί βαθὺ ξεροπήγαδο.

— Στὸ βάθος αὐτοῦ τοῦ

ξεροπήγαδου, λέει ὁ ἀρχηγὸς τοῦ «'Εωσφόρου», ζῆ μιὰ τίγρη ! Τὴν ἔχουμε ἐπίτηδες γιὰ νὰ περιποιούμεθα μερικὸς καλὸς ἐπισκέπτες σὰν ἔσένα ! Καί πρέπει νὰ ξέρεις ὅτι τὴν ταΐζουμε πολὺ σπάνια γιὰ νὰ ἔχη πάντα ὄρεξι ! Φαντάζεσαι τώρα τί χαρὰ θὰ κάνη ὅταν ἀντικρύσῃ τὸν καλὸ μεζὲ πού θὰ τῆς ρίξουμε !

Καί με μιὰ σπρωξιὰ ρίχνει τὸν 'Υπεράνθρωπο εὐπὶ πηγάδι. Περιμένει με τὸ αὐτὸ σημéνο καί με μάτια πού λάμπουν ἀπὸ σκληρῆ, ἀπάνθρωπη χαρὰ.

Λίγες στιγμὲς ἀργότερα, φτάνουν ὡς τ' αὐτιά του κρότοι ἀλυσίδας, οὐρλιαχτὰ τίγρης καί ξεφωνητὰ πόνου. "Επειτα, ἡσυχία.

Τρίβοντας τὰ χέρια του ἀπὸ ἰκανοποίησι, γυρίζει κοντὰ στοὺς αϊχμαλώτους πού εἶναι ὅλοι χλωμοὶ ἀπὸ φρίκη. "Η "Ελσα ἔχει λιποθυμήσει κι' ὁ Κοντσοτούπης, σκυμμένος ἐπ' αὐτῆς, προσπαθεῖ νὰ τὴν σνεφέρῃ.

— Τζέντλεμεν, λέει ὁ κακούργος, ὅπως εἶδατε με τὰ μάτια σας, ὁ περίφημος 'Υπεράνθρωπός σας δέν ὑπάρχει πιά ! Εἶναι τώρα ἕνα ἄψυχο, μὰ ζεστὸ ἀκόμα κορμί, ἐκλεκτὸς μεζὲς γιὰ τὴν τίγρη μας ! Νόμιζε ὁ ἠλίθιος πὼς μπορούσε νὰ τὰ βάλῃ με τὸν «'Εωσφόρο», τὴν ὀργάνωσι πού εἶναι προσωρισμένη νὰ γίνῃ ὁ Αὐτοκράτορας τοῦ Κόσμου !

Τρίβει πάλι τὰ χέρια του

μέ ικανοποίησι και συνεχίζει χαμογελώντας :

— Και τώρα ἐλπίζω πώς δὲ θὰ ἔχετε πιά ἀντίρρηση σ' αὐτὸ πού σᾶς πρότεινα! Θὰ διατάξετε τοὺς λαοὺς σας νὰ ὑποταχθῶν χωρὶς...

— Ἄρνούμαι ἀπολύτως !, δηλώνει μὲ σταθερὴ φωνὴ ὁ πρόεδρος τῆς Ἀμερικῆς.

— Ἡ κυβέρνησι μου δὲ θὰ ἐκδόσῃ ποτὲ μιά τόσο προδοτικὴ διαταγή !, λέει ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας.

Ὁ Κοντοσιούπης παρατάει τὴ λιπόθυμὴ Ἐλσα, σηκώνεται ὄρθιος καὶ φωνάζει :

— Ἐκ μέρους τῶν δημοσιογράφων ὅλου τοῦ κόσμου σοῦ λεω... νὰ πᾶς στὸ διάβολο!

Ὁ ἀρχισυμμοριτῆς γίνεται ἔξω φρεων. Γο πρόσωπό του ἀναψοκοκκινίζει καὶ τὰ σκληρὰ μάτια του πετοῦν σπίθες θυμοῦ.

— Θὰ σᾶς βασανίσω ὅλους ἕναν-ἕνα!, οὐρλιάζει. Θὰ σᾶς βασανίσω ὥσπου νὰ κάνετε αὐτὸ πού θέλω !

Γυρίζει στοὺς ἀνθρώπους του καὶ προσθέτει :

— Ἐμπρός, παιδιά ! Θ' ἀρχίσουμε ἀπὸ τὸν πρόεδρο τῆς Ἀμερικῆς !...

Στὸ πηγάδι μὲ τὴν τίγρη

 Σ γυρίσουμε ὅμως στὸ ξεροπήγαδο μὲ τὴν τίγρη κι' ἄς παρακολουθήσουμε τί συνέβη ἐκεῖ κάτω, ὅταν οἱ κακούργοι ἔρριξαν τὸν ἀλυσοδεμένο Ὑπεράνθρωπο.

Τὸ κορμί τοῦ Ὑπεράνθρωπου, σπρωγμένο ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς συμμορίας τοῦ « Ἐωσφόρου», περνᾷ πάνω ἀπὸ τὸ χεῖλος τοῦ πηγαδιοῦ καὶ πέφτει στὸ κενό.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος δὲν ἀντιδρᾷ καθόλου. Ἀφήνει τὸ κορμί του νὰ πέφτῃ. Δὲ θέλει νὰ καταλάβουν οἱ κακούργοι τὸ σχέδιο πού ἔχει στὸ μυαλό του.

Πέφτει στὸ κενὸ μὲ ὀρμή, πού γίνεται ὅλο καὶ πιὸ μεγάλη.

Ξαφνικά, ὅταν φτάνει κοντὰ στὸ βυθὸ τοῦ πηγαδιοῦ, ὅπου τὸν περιμένει ἡ πεινασμένη τίγρη, τεντώνει τὰ μέλη τοῦ ἀποτομα.

Τὸ πείσιμο σταματᾷ καὶ ὁ Ὑπεράνθρωπος μενι γιὰ μίαν στιγμὴ ἀκίνητος στὸν ἀέρα. Ἐπειτα ἀρχίζει νὰ πέφτῃ πάλι, πιὸ ἀργα ὁμως τῶρα.

Φτάνει κάτω καὶ προσγειώνεται ἀπαλὰ χωρὶς νὰ χτυπήσῃ. Κυττάζει γύρω του.

Βρίσκεται μέσα σ' ἕνα εἶδος μικρῆς κυκλικῆς σπηλιάς. Λίγα μετρα πιὸ πέρα, μίαν μεγάλη τίγρη τὸν κυττάζει μὲ κίτρινα, πεινασμένα μάτια, συσπειρωμένη κι' ἔτοιμη νὰ ὀρμήσῃ !

Ὁ Ὑπεράνθρωπος κυττάζει τὶς ἀλυσίδες του. Εἶναι τόσο χοντρές καὶ τόσο γερές ὥστε θὰ μπορούσαν νὰ συγκρατήσουν ἀκόμα κι' ἕνα ὑπερκεῖνιο !

Τεντώνει τὰ μπράτσα του χαμογελώντας περιφρονητικά.

Οί άλυσίδες τρίζουν και... σπά ζουν !

Τεντώνει τὰ πόδια του και τὰ έλευθερώνει με τήν ίδια εύκολία !

Ένα άγριο γρύλλισμα τόν κάνει να γυρίση γοργά... ΈΗ τίγρη έχει κιόλας χυμήξει εναντίον του και διασχίζει τόν άέρα με τὰ σαγόνια της όρθονοιχτα και με τὰ νύχια της έτοιμα να σπαράξουν τις σάρκες του !

Ο Υπεράνθρωπος άπλώνει τὸ ένα του χέρι, πού χώνε-νεται θαθεία μέσα στο άνοιχτό στόμα του θηρίου. Χώνει και τ' άλλο του χέρι εκεί μέσα και τραβάει με δύναμη.

ΈΗ τίγρη ούρλιάζει άπαίσια και άνατριχισστικά από τόν πόνο. Τὸ κορμί της σπαράζει. Τὰ σαγόνια της αρχίζουν να χωρίζουν τόνα από τ' άλλο και τὸ στόμα της γίνεται μιὰ μεγάλη ματωμένη πληγή!

Με μιὰ άπότομη κίνηση, ὁ Υπεράνθρωπος πετάει μακριά του τήν τίγρη. Τὸ θηρίο χτυπά με δρόντο πάνω στο πέτρινο τοίχο της μικρής σπηλιάς κι' έπειτα πέφτει χάμω.

Σπαρταράει μιὰ-δυὸ φορές και μένει άκίνητο. Είναι νεκρό.

Ο Υπεράνθρωπος κυττάζει πρὸς τὰ πάνω και ψηλά, πολὺ ψηλά διακρίνει τὸ στόμιο τοῦ ξεροπήγαδου άμυδρά φωτισμένο. Πρέπει να βιαστή. Ο φίλος του βρίσκεται σε κίνδυνο!

Άνοίγει τὰ μπράτσα του,

λυγίζει τὰ γόνατά του κι' έπειτα τὰ τεντώνει άπότομα. Αρχίζει να πετᾶ και να ανεβαίνει γοργά πρὸς τὰ πάνω.

Στὸ στόμιο τοῦ πηγαδιοῦ σταματάει και προβάλλει με προσφιλᾶξεις τὸ κεφάλι του. Αυτό πού βλέπει κάνει τὰ δόντια του να τρίζουν από θυμό.

Οί κακοῦργοι έχουν γδύσει τόν πρόεδρο της Άμερικῆς από τὴ μέση και πάνω και τόν μαστιγώνουν μ' ένα χοντρό σκοινί. Ο άρχηγός τους λέει:

—Δέχεσαι; Άν άρνηθής να υπογράψεις τὴ διαταγή πού θέλω, θα έξακολουθήσουμε τὸ μαστίγωμα ὥσπου να πεθᾶνής!

— Ποτέ!, άπαντᾶ ὁ πρόεδρος της Άμερικῆς.

Τὸ σκοινί ανεβαίνει και κατεβαίνει σφυρίζοντας στον άέρα και αὐλακώνοντας τὴν πλάτη του.

Ο Υπεράνθρωπος κυττάζει γύρω. Με εύχαρίστησι βλέπει έτι οί κακοῦργοι δὲν έπιβλέπουν τοὺς άλυσοδεμένους αιχμαλώτους. Είναι συγκεντρωμένοι γύρω από τόν ποδεδος της Άμερικῆς και γελοῦν με τις κραυγές πόνου πού αφήνει.

ΈΗ στιγμή είναι κατάλληλη για να δράση. Βγαίνει από τὸ πηγάδι και χιμᾶ εναντίον τους πετώντας, σαν σίφουνας.

Δὲν προλαβαίνουν να καταλάβουν τί συνέβη. Ο Υπεράνθρωπος ρίχνεται άνάμεσά τους στριφογυρίζει με τις γροθιές άπλωμένες και τοὺς ρίχνει νε-

κρούς, πρὶν αὐτοὶ ρίζουν ἔστω καὶ μιὰ σφαῖρα!

“Ενας μόνον γλυτώνει. ‘Ο ἀρχηγός τους!’ Ἐνῶ ὁ ‘Υπεράνθρωπος ἐξοντώνει τοὺς ἄλλους, αὐτὸς τρέχει πρὸς τὸν τοῖχο τῆς σπηλιάς καὶ πατάει ἕνα κουμπί. Σχηματίζεται ἕνα μικρὸ ἄνοιγμα. ‘Ο κακούργος χώνεται ἐκεῖ μέσα κι’ ὁ βράχος ξανακλείνει.

Κανένας δὲν πρόσεξε τὴν ἐξαφάνισι τοῦ ἀρχισυμμορίτη. ‘Ο ‘Υπεράνθρωπος εἶχε γυρισμένη ἐκεῖνη τὴ στιγμή τὴν πλάτη του πρὸς τὸ μέρος του καὶ οἱ αἰχμάλωτοι ἔχουν καρφωμένα τὰ μάτια τους στὸν ‘Υπεράνθρωπο, ποὺ ἐξοντώνει τοὺς δολοφόνους.

Οἱ κακούργοι εἶναι τώρα ὅλοι νεκροί. Ζητωκραυγές καὶ χειροκροτήματα ἀντηχοῦν ἀπὸ τὸ μέρος τῶν αἰχμαλώτων. ‘Η ‘Ελσα, ποὺ ἔχει συνέλθει στὸ μεταξὺ χαμογελᾶ εὐτυχισμένα. ‘Ο Κοντοστούπης κάνει πάλι τὸν παλληκαρᾶ:

— “Ἄς μὴν ἦμουν δεμένος, λέει, καὶ θὰ βλέπατε πῶς θὰ τοὺς κανόνιζα ἐγὼ ὅλους αὐτούς! Θὰ τοὺς σκότωνα σά... μύγες!

‘Ο ‘Υπεράνθρωπος τοὺς ἐλευθερώνει σπάζοντας τὶς ἀλυσίδες μὲ τὰ χέρια του, ὅπως ἕνα παιδί σπάζει μιὰ κλωστή!

‘Ο Κοντοστούπης, ἐλεύθερος πιά, πηγαίνει κοντὰ στοὺς κακούργους καὶ τοὺς ἐξετάζει ἕναν-ἕνα.

Ξαφνικὰ φωνάζει:

— ‘Ο ἀρχηγός τους δὲν εἶ-

ναι ἐδῶ! Τῶσκασε χωρὶς νὰ τὸν πάρουμε εἶδησι!

‘Ο ‘Υπεράνθρωπος ζαρώνει τὰ φρύδια του.

— Αὐτὸ εἶναι σοβαρό!, λέει. Ποιὸς ξέρει τί σατανικά σχέδια ἔχει πάλι στὸ μυαλό του! Πρέπει νὰ δγοῦμε ἀμέσως ἀπὸ δῶ! ‘Ακολουθήστε με!

Τιτνομαχία

ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΑΙΝΟΥΝ ὅλοι μαζί ἔξω, στὸ βουνό. “Ἐχει ἀρχίσει νὰ γλυκοχαράζει καὶ στὸ γκρίζο φῶς τῆς αὐγῆς βλέπουν κάτι τρομακτικό.

‘Η πλάνη: αὐτὸ βουνό εἶναι γεμάτη ἀπὸ ρομπὸτ καὶ μεγάλα τάνκς! Τὰ διευθύνουν μερικοὶ γκάγκστερς μὲ αὐτόματα. ‘Επικεφαλῆς τους εἶναι ὁ ἀρχισυμμορίτης ποὺ εἶχε δραπετεῦσει ἀπὸ τὴ σπηλιά λίγη ὥρα πρὶν!

— Πίσω στὴ σπηλιά!, φωνάζει ὁ ‘Υπεράνθρωπος στοὺς ἀνθρώπους ποὺ εἶχε ἐλευθερώσει. Κοντοστούπη, πούσεχε τὴν “Ελσα! Εἶσαι ὑπεύθυνος ἂν πάθῃ τίποτα!...

Οἱ πρῶν αἰχμάλωτοι γυρίζουν στὴ σπηλιά τρέχοντας καὶ χώνονται μέσα.

‘Ο ‘Υπεράνθρωπος προχωρεῖ γιὰ νὰ συναντήσῃ τὰ ρομπὸτ καὶ τὰ τάνκς, ποὺ πλησιάζουν. “Ἐχει ἕνα περίφημο σχέδιο: νὰ βάλῃ τὰ τάνκς νὰ χτυπήσουν τὰ ρομπὸτ!

Τρέχει μὲ μεγάλα πηδήματα καὶ μπαίνει ἀνάμεσα στὰ

τάνκς και τὰ ρομπότ. Τὰ κανόνια τῶν τάνκς ἀρχίζουν νὰ βάλλουν ἐναντίον του, μὰ ὁ Ὑπεράνθρωπος τεντώνει τὰ πόδια του καὶ πετᾷ!

Οἱ ὀπίδες περνοῦν χαμηλά, δὲ βρῖσκουν τὸ στόχο τους καὶ πέφτουν ἀνάμεσα στὰ ρομπότ καταστρέφοντας πολλὰ ἀπὸ αὐτά!

Οἱ κακούργοι ἀρχίζουν νὰ πυροβολοῦν μὲ τὰ αὐτόματά τους, μολονότι ξέρουν πῶς οἱ σφαιρες τους δὲν κάνουν τίποτα στὸν ἀλλόκοτο ἐχθρό τους. Ὁ Ὑπεράνθρωπος ὀρμᾷ ἐναντίον τους καὶ τοὺς ἐξοντώνει γοργά, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἀρχηγό τους ποὺ φεύγει πάλι καὶ κρύβεται πίσω ἀπὸ τὰ τάνκς.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος γυρίζει τότε στὰ ρομπότ, ποὺ ἔχουν ἀπομεινῆ, καὶ ἡ πλαγιὰ τοῦ βουνοῦ ἀντηχεῖ ἀπὸ τὴν κλαγγὴ τῶν ἀτσάλινων κορμιῶν τους καθὼς τὰ μέταλλινα τέρατα πέφτουν κάτω ἀπὸ τὶς τρομερὲς γροθιῆς του!

Μένουν τώρα μόνο τὰ τάνκς, ποὺ τὰ κανόνια τους ξερνοῦν ἀδιάκοπα φωτιὰ καὶ ὀπίδες!

— Ρίχτε του!, οὐρλιάζει ὁ ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας τοῦ «Ἐωσφόρου». Σκοτώστε τον! Ὁ κόσμος ὅλος, ὀλόκληρη ἡ γῆ μὲ τὰ πλοῦτῃ της, εἶναι δικὰ μας ἂν τὸν ξεκάνετε!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος ἀπλώνει τὰ χέρια του, τεντώνει τὰ πόδια του καὶ πετᾷ πάλι. Σὰν ἀετὸς ποὺ ψάχνει νὰ βρῆ τὴ λεία του, στριφογυρίζει πάνω ἀπὸ τὰ τάνκς.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος πετᾷ πίσω ἀπὸ τὶς ἀεροβolidες.

Ξαφνικὰ, γυρίζει τὸ κεφάλι πρὸς τὰ κάτω καὶ κατεβαίνει μὲ ἀσύλληπτη ταχύτητα σὰν βολίδα!

Ρίχεται πάνω σ' ἓνα ἀπὸ τὰ τάνκς, ἀποσπᾷ γοργὰ τὸ σκέπασμά του καὶ μὲ μιὰ γροθιά ἐξοντώνει τὸ χειριστή του. Στρίβει ἔπειτα τὸ τιμόνι, γυρίζει τὸ τάνκ πρὸς τὰ ἄλλα καὶ πετᾷ πάλι.

Τὰ σιδηρένια μεγαθήρια συγκρούονται μὲ τρομακτικὸ πάταγο. Ἐκεῖνο ποὺ ἔχει μείνει χωρὶς ὀδηγὸ χώνεται ἀνάμεσα στὶς γραμμὲς τους καὶ πέφτει πάνω στ' ἄλλα σκορπώντας τὸν πανικὸ καὶ τὴ σύγχοσι!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος ἀπὸ ψηλὰ κάνει βουτιῆς τὴ μιὰ πίσω

από την άλλη, συμπληρώνοντας την καταστροφή.

Σε λίγη ώρα, από τὰ τάνκς, δὲν ἔχει ἀπομείνει κανένα. Ἡ πλαγιά τοῦ βουνοῦ εἶναι στρωμένη ἀπὸ ἀχρηστὰ παλιοσιδέρα!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος κυττάζει τώρα γύρω γιὰ νὰ βρῆ τὸν ἀρχηγὸ τῆς συμμορίας, τὸν ἐγκληματικὸ ἄνθρωπο ποὺ εἶχε συλλάβει τὸ τρελλὸ σχέδιο νὰ ὑποτάξῃ ὀλόκληρην τὴν ἀνθρωπότητα καὶ νὰ μεταβάλῃ σὲ σκλάβους ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Μὰ δὲν τὸν βλέπει πουθενά! Ὁ σατανικὸς ἄνθρωπος ἔχει δραπετεύσει πάλι!

Καὶ τότε ἕνα σιγανὸ βούϊσμα ἀκούγεται. Μέσα ἀπὸ τὰ δέντρα ἑκατὸ μέτρα πιοῦ πέρα, μιὰ ἀεροβολίδα ἀπογειώνεται γοργά. Εἶναι ὁ ἀρχικακούργος ποὺ προσπαθεῖ νὰ σωθῆ, βλέποντας τὰ ὄνειρά του νὰ σβήνουν ὀριστικά.

Μὲ τὰ μπράτσα τεντωμένα, ὁ Ὑπεράνθρωπος ἔρμῃ πίσω ἀπὸ τὴν ἀεροβολίδα. Ξεμακραινὸν μέσα στὸν πρωινὸ οὐρανὸ, ποὺ ἔχει τώρα φωτισθῆ ἐντελῶς καὶ λάμπει πενταγάλανος.

Ὁ ἥλιος, ποὺ ἔχει προβάλει στὸ μεταξύ πίσω ἀπὸ τὰ βουνὰ τοῦ ὀρίζοντα, ρίχνει πάνω στὴν ἀεροβολίδα καὶ στὸν ἵπταμένο ἄνθρωπο τὶς χρυσῆς ἀχτίδες του.

Ἡ ἀεροβολίδα ἔχει ἀναπτύξει ὅλη τὴν ταχύτητά της. Κι' ὁμῶς δὲν μπορεῖ νὰ μεγαλώσῃ

τὴν ἀπόσταση ποὺ τὴν χωρίζει ἀπὸ τὸν παράξενο ἄνθρωπο μὲ τὶς ἀπίστευτες ἱκανότητες.

Πετώντας χωρὶς νὰ φαίνεται πὼς καταβάλλει καμμιά προσπάθεια, ὁ Ὑπεράνθρωπος ἀρχίζει νὰ πλησιάζῃ στὴν ἀεροβολίδα.

Χαμογελᾷ ἱκανοποιημένος. Σὲ λίγο, ὁ μεγαλύτερος ἐγκληματίας, ποὺ γέννησε ποτὲ ὁ κόσμος, θὰ ἔχῃ πέσει στὰ χέρια του, στὰ χέρια τῆς δικαιοσύνης! Καὶ ὁ κόσμος θὰ ἔχῃ ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὴ βρωμερῆ ὑπαρξί του!

Ἡ ἀεροβολίδα φτάνει τώρα πάνω ἀπὸ τὸν ὠκεανό. Ὁ Ὑπεράνθρωπος βρισκεται λίγα μόνο μέτρα πίσω της καὶ βλέπει μέσα ἀπὸ τὸ γυάλινο καβούκι της τὸν ἀρχισυμμορίτη, χλωμὸ ἀπὸ τρόμο καὶ ἀπόγνωση.

Τὸ τέλος τοῦ Εὐσφόρου

Λίγα λεπτὰ ἀκόμα καὶ ὁ Ὑπεράνθρωπος θὰ σπάσῃ τὸ γυάλινο καβούκι, θὰ μῆθῃ στὴν ἀεροβολίδα καὶ θὰ συλλάβῃ τὸν ὀδηγὸ της.

Ξαφνικά, συμβαίνει κάτι ἀπροσδόκητο. Ἡ ἀεροβολίδα γυρίζει τὴ μύτη της πρὸς τὰ κάτω, πρὸς τὴ γαλάζια θαλάσση ποὺ

τὴ χρυσώνει ὁ ἥλιος.

Σφουρίζοντας δαιμονισμένα,

τὸ ἀερόπλοιο μὲ τὸν ἀρχιεγκληματία χώνεται μέσα στὰ βαθειὰ νερὰ τοῦ ὠκεανοῦ καὶ χάνεται, σηκώνοντας πίσω του μιὰ τεράστια στήλη ἀφροῦ!

Γιὰ μιὰ στιγμή, ὁ Ὑπεράνθρωπος σκέπτεται νὰ βουτήξει κι' αὐτὸς στὴ θάλασσα καὶ νὰ προσπαθήσῃ νὰ σώσῃ τὸν ἀρχηγὸ τοῦ «Ἐωσφόρου» γιὰ νὰ μπορέσῃ ἔπειτα νὰ τὸν παραδώσῃ στὴν δικαιοσύνη.

Μετανοιώνει ὁμως. Ἴσως εἶναι προτιμώτερο ν' ἀφήσῃ τὸν ὠκεανὸ νὰ καταπιῇ γιὰ πάντα τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ εἶχε ἀπειλήσει νὰ βυθίσῃ τὴν ἀνθρωπότητα στὴ σκλαβιά καὶ τὴν ἐξαθλίωσι...

Ἀπὸ περιέργεια ὁμως ὁ Ὑπεράνθρωπος γέρνει κι' αὐτὸς τὸ κεφάλι του πρὸς τὰ κάτω καὶ μὲ ἀνοιχτὰ τὰ μπράτσα, σὰν χελιδόνι, χαμηλώνει πρὸς τὴ θάλασσα. Φτάνει στὴν ἐπιφάνειά της καὶ σταματᾷ κυττάζοντας μέσα στὰ γκριζοπρᾶ σιν ἀβάθῃ της.

Βλέπει τὴν ἀεροβολίδα νὰ βουλιάζῃ ἀργὰ κάνοντας παράξενα στριφογυρίσματα. Μιὰ ὑποψία περνᾷ ἀπὸ τὸ μυαλό του. Μήπως ἡ ἀεροβολίδα εἶναι φτιαγμένη ἔτσι ὥστε νὰ μπορῇ νὰ ταξιδεύῃ κάτω ἀπὸ τὴ θάλασσα σὰν ὑποβρύχιο;

Μήπως τὸ βούλιαγμα αὐτὸ στὴ θάλασσα εἶναι ἓνα κόλπο τοῦ ἀρχισυμμορίτη γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὰ χέρια τῆς δικαιοσύνης;

Ὁ Ὑπεράνθρωπος βουτᾷ εἰς πρὶν ἀπὸ τὴν ἀεροβολίδα. Τὰ

δυνατὰ πνευμόνια του μποροῦν νὰ ἀνθέξουν μιστὴ ὥρα χωρὶς ἀέρα καὶ τὸ νερὸ δὲν τὸν ἐμποδίζει νὰ βλέπῃ καθαρά.

Κολυμπᾷ μὲ γοργὲς κινήσεις τῶν χεριῶν καὶ τῶν ποδιῶν του, σὰν ψάρι, καὶ κυνηγᾷ τὴν ἀεροβολίδα ποὺ ταξιδεύει τῶρα κάτω μέσα στὰ νερά, σὰν πραγματικὸ ὑποβρύχιο!

Εἶχε δίκιο λοιπόν! Τὸ ἀερόπλοιο μποροῦσε νὰ γίνῃ ὑποβρύχιο! Ὁ ἀρχικακούργος θὰ ξεμάκραινε ἀκοκετὰ μέσα στὴ θάλασσα κι' ἔπειτα θὰ ἀνέβαινε στὴν ἐπιφάνεια καὶ θὰ συνέχιζε τὸ ταξίδι του στὸν ἀέρα!

Θὰ πήγαινε ἀλλοῦ γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὸν ἀδυσώπητο πόλεμό του ἐναντίον τῆς ἀνθρωπότητος!

Μὰ τῶρα ὅλα θὰ πάρουν τέλος! Ὁ Ὑπεράνθρωπος εἶναι ἀποφασισμένος νὰ τὸν ξεκάνη ἔστω κι' ἂν ἀναγκαστῇ νὰ τὸν κυνηγήσῃ ὡς τὰ βάθη τοῦ ὠκεανοῦ!

Πλησιάζει στὴν ἀεροβολίδα κολυμπώντας γοργά, τὴν φτάνει καὶ σηκώνοντας τὴ γροθιά του δίνει ἓνα δυνατὸ χτύπημα στὰ πλευρὰ τοῦ ἀερόπλοιου, ποὺ ἀνοίγει στὰ δυὸ σὰν... κάρυδι!

Τὰ νερὰ ὀρμοῦν μέσα στὸ σκάφος καὶ τὸ πλημμυρίζουν. Ἡ ἀεροβολίδα ἀρχίζει νὰ βουλιάζῃ γοργά. Ὁ ἀρχικακούργος τινάζεται ἔξω καὶ μὲ ἀπεγνωσμένες κινήσεις τῶν χεριῶν καὶ τῶν ποδιῶν του προσ-

παθεί να άνεθῆ στήν ἐπιφάνεια!

Τὴν ἴδια στιγμή δμως μαύροι μακρόστενοι ὄγκοι γλυστρούν μέσα στὰ σκοτεινὰ νερά. Είναι ἕνα κοπάδι ἀπὸ καρχαρίες!

Τὰ θαλάσσια τέρατα ριχνονται πάνω στὸν ἀρχηγὸ τσὺ «Ἐωσφόρου» καὶ τὸν καταβροχθίζουν μέσα σὲ λίγες στιγμὲς διαμελίζοντάς τον φριχτά!

Ἔπειτα, γυρίζουν πρὸς τὸν Ὑπεράνθρωπο καί, μὲ ὀρθάνοιχτα τὰ τρομερὰ σαγόνια τους, ὀρμοῦν ἐναντίον του γιὰ νὰ συνεχίσουν τό... συμπόσιό τους!

Μὰ λογαριάζουν χωρὶς τὸν ξενοδόχο! Πιὸ εὐκίνητος κι' ἀπὸ χέλι, ὁ Ὑπεράνθρωπος γλυστρά ἀνάμεσά τους ἀποφεύγοντας τὰ ἀπαίσια δόντια τους!

Ἀρπάζει ἕνα ἀπὸ τὰ τέρατα τῶν ὠκεανῶν ἀπὸ τὴν οὐρὰ καὶ τραβᾷ μὲ δύναμι. Ἡ σπονδυλικὴ στήλη τοῦ ψαριοῦ σπάζει καὶ ὁ καρχαρίας ἀρχίζει νὰ βουλιάζει σαλεύοντας σπατμωδικά!

Οἱ σύντροφοί του, πεινασμένοι ἀκόμα, χυμοῦν πάνω στὸ μισοσκοτωμένο ψάρι καὶ ἀρχίζουν νὰ τὸ κομματιάζουν καὶ νὰ τὸ καταβροχθίζουν ζωντανό!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος δρῖσκει ἔτσι τὸν καιρὸ νὰ βγῆ στήν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσης καὶ νὰ πετάξῃ στὸν ἄερα. Ἀπὸ ψηλὰ κυττάζει κάτω.

Ὁ ὠκεανὸς εἶναι ἤρεμος καὶ μόνο μιὰ μεγάλη λαδιὰ καὶ κάτι φούσκες ποὺ ἀνεβαίνουν ἀπὸ τὸ βυθὸ φανερώνουν τὸ τρομακτικὸ ἀπεισῶδιο ποὺ διαδραματίστηκε ἐκεῖ κάτω....

Ὁ Ὑπεράνθρωπος γυρίζει πίσω. Ἡ ψυχὴ του εἶναι τώρα γεμάτη χαρὰ, ἀπέραντη χαρὰ, γιὰτὶ ἡ ἀποστολὴ του ἔχει τελειώσει πιά! Οἱ ἐχθροὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἔχουν συντριβῆ! Οἱ αἰχμάλωτες κυβερνήσεις εἶναι πάλι ἐλεύθερες νὰ γυρίσουν στὶς χώρες τους, ὅπου οἱ λαοὶ τους θὰ τὶς ὑποδεχτοῦν μὲ ἀπερίγραπτο ἐνθουσιασμό.

Τὸ βουνό, ὅπου ἡ τρομερὴ συμμορία τοῦ «Ἐωσφόρου» εἶχε τὸ ἐγκληματικὸ στρατηγεῖο τῆς, φαίνεται τώρα μακρὰ φωτισμένο ἀπὸ τὸν ἥλιο.

Στὴν πλαγιά του τὰ κομμάτια τῶν τσακισμένων τάνκς καὶ ρομπὸτ σπιθοβολοῦν κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Εἶναι τὰ ἀπομεινάρια τῆς τρομακτικῆς μάχης, τῆς ἀπίστευτης τιτανομαχίας, μεταξύ τῶν δυνάμεων τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ, μεταξύ τοῦ Ὑπεράνθρωπου καὶ τοῦ Ἐωσφόρου!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος φτάνει πάνω ἀπὸ τὸ βουνὸ καὶ κατεβαίνει γοργά, σκίζοντας σὰν γεράκι τὸν πρωῖνὸ, δροσερὸ ἄερα.

Ἀπὸ τὸ στόμιο τῆς σπηλιάς τῶν κακούργων, βγαίνουν οἱ πρώην αἰχμάλωτοι καὶ κυττάζουν μὲ θαυμασμό τὸν Ὑπεράνθρωπο νὰ προσγειώνεται

ανάμεσά τους ανάλαφρα σὰν πούπουλο...

Οἱ ὑπουργοὶ κι' οἱ δημοσιογράφοι τὸν περιστοιχίζουν καὶ τοῦ ἐκφράζουν μὲ χίλιους δυὸ τρόπους τὴν εὐγνωμοσύνη τους γιὰ τὴν σωτηρία τους.

Ἄλλοι τοῦ σφίγγουν τὰ χέρια, ἄλλοι τὸν χτυποῦν φιλικὰ στὴν πλάτη κι' ἄλλοι τὸν εὐχαριστοῦν μὲ συγκινητικὲς φράσεις.

Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας λέει :

— Ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς κυβερνήσεώς μου καὶ τοῦ λαοῦ μου γι' αὐτὸ ποῦ ἔκανες εἶναι ἀπέραντη, Ὑπεράνθρωπε ! Ἔσωσες τὴν Ἀγγλία καὶ τὸν κόσμο ὁλόκληρο ἀπὸ τὴν τομερῶτερη σκλαβιά καὶ τὴ φοικτότερη καταστροφή, ποῦ ἔχει ποτὲ ὑποστή ἢ ἀνθρωπότης ! Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρονση θέλει νὰ μάθῃ τὸ πραγματικὸ ὄνομά σου γιὰ νὰ σοῦ ἀπονείμῃ τὸ παράσημο τῆς ἀνδρείας καί...

Μὰ ὁ Ὑπεράνθρωπος τὸν διακόπτει μὲ μιὰ χειρονομία διαμαρτυρίας :

— Ἐπιτρέψατέ μου, λέει, νὰ μὴ δεχτῶ τίς εὐχαριστίες σας γιατί δὲν ἔκανα τίποτα περισσότερο ἀπὸ τὸ καθήκον μου ! Ὅσο γιὰ τὸ παράσημο, σὰς εὐχαριστῶ πολὺ μὰ δὲν μπορῶ νὰ τὸ δεχτῶ, γιατί δὲ θέλω νὰ ἀποκαλύψω τὸ ὄνομά μου. Εἶναι προτιμώτερο νὰ μὴν ξέρουν οἱ ἔχθροὶ τῆς ἀνθρωπότητος ποῖος εἶμαι... Ἔτσι θὰ μπορῶ νὰ δρῶ πιὸ αἰ-

φνιδιαστικά καὶ πιὸ ἀποτελεσματικά...

Ὁ Ὑπεράνθρωπος σωπαίνει καὶ ρίχνει μιὰ ματιά στὰ συντρίμια τῶν ρομπὸτ καὶ τῶν τάνκς.

— Οἱ ἔχθροί μας νικῆθηκαν, συνεχίζει. Ἀπὸ τοὺς σιδερόφρακτους στρατοὺς ποῦ διέθεταν δὲ μένουν παρὰ ἀχρηστοὰ σιδεδοικὰ, ποῦ θὰ σκοουριάσουν σ' αὐτὴ τὴν ἔρημιὰ μὲ τὸ πέρασμα τοῦ καιροῦ, ἐνῶ ὁ κόσμος θὰ συνεχίξῃ τὴν εἰρηνικὴ ἐξέλιξί του ! Τώρα ὅμως πρέπει νὰ γυρίσουμε στὸν πολιτισμὸ, στὶς χώρες μας. Γιὰ μένα τὸ πρῶγμα εἶναι ἀπλὸ καὶ εὐκόλο. Θὰ γυρίσω στὴν Ἀμερικὴ ὅπως ἦρθα ἐδῶ, δηλαδὴ πετώντας. Ἔσεῖς ὅμως θὰ ἀναγκασθῆτε νὰ περιμένετε ἐδῶ ὥσπου νὰ στείλω ἀεροπλάνα γιὰ νὰ σὰς πάρουν...

Μιὰ φωνὴ τὸν διακόπτει. Εἶναι ὁ Κοντοστούπης, ὁ κωμικὸς δημοσιογράφος μὲ τὴ μεγάλη ἀστεία μύτη.

— Εἶναι περιττὸ νὰ στείλῃς ἀεροπλάνα, Ὑπεράνθρωπε !, λέει φουσκώνοντας μὲ κομπασμὸ τὸ στήθος του. Μπορῶ νὰ τοὺς μεταφέρω ὅλους αὐτοὺς στὴν Ἀμερικὴ καὶ στὴν Ἀγγλία χωρὶς τὴ βοήθειά σου. Νομίζεις πὼς ἐσὺ μόνο μπορείς νὰ κάνῃς θαύματα :

Ὁ Ὑπεράνθρωπος χαμογελά καὶ ρωτᾷ :

— Μπορῶ νὰ μάθω πὼς θὰ τὸ κάνῃς τὸ θαῦμα αὐτό ;

— Ὡ, εἶναι πολὺ ἀπλὸ, ἔ-

παντᾶ ὁ Κοντοστούπης. Θά... πᾶμε πετώντας!

“Ὅλοι γύρω βάζουν τὰ γέλια. Ἡ Ἐλσα λέει στὸν κωμικό δημοσιογράφο νευριασμένη:

— Πάψε λοιπόν, Κοντοστούπη! Δὲν εἶναι ὥρα γιὰ σαχλαμάρες!

— Δὲν εἶναι σαχλαμάρες αὐτὰ ποὺ λέω!, φωνάζει μὲ θυμὸ ὁ Κοντοστούπης. Δὲ φταίω ἐγὼ ὅν γάσασε ὄλοι τὰ μυαλά σας! Μέσα στὴ σπηλιά ὑπάογουν ἀρκετὲς ἀεροβολίδες! Θὰ μπούμε μέσα τους καὶ θὰ ταξιδέψουμε πτό... ἀνετα ἀπὸ τὸν Ὑπεράνθρωπο!

Τὰ γέλια γύρω γίνονται πτό δυνάτᾳ καὶ χειροκροτήματα ἀντηχοῦν. Πραγματικά, εἶναι ὄλοι ξεχάσει τὶς ἀεροβολίδες, ποὺ οἱ κακοῦργοι εἶχαν μέσα στὴ σπηλιά.

Καμαρώνοντας σὰν γύφτικο σκεπάρνι, ὁ Κοντοστούπης πηγαίνει καὶ στέκεται δίπλα στὸν Ὑπεράνθρωπο καὶ ἀρχίζει νὰ ὑποκλίνεται κωμικά.

— Εὐχαριστῶ, φίλοι μου, γιὰ τὶς θερμὲς ἐκδηλώσεις σας, λέει ζαρώνοντας τὴ μεγάλη μύτη του. Μὴ χειροκροτήτε ἔτσι γιατί θὰ μὲ κάνετε... νὰ τὸ πάρω ἐπάνω μου! Πάντως πρέπει νὰ παραδεχτοῦμε ὅτι, χωρὶς τὸν Ὑπεράνθρωπο καί... μένα, δὲ θὰ μποροῦσε ποτὲ νὰ νικηθῆ ἢ συμμορία τοῦ «Ἐωσφόρου»!

Εἶναι πολὺ εὐκόλο νὰ καταλάβῃ κανεὶς τί ἐπακολούθησε. Οἱ... καρπαζῆς ἀρχίζουν νὰ

πέφτουν βροχὴ στὸ κεφάλι τοῦ Κοντοστούπη κι' ὁ Ὑπεράνθρωπος ξεσπᾶ σὲ ἀκράτητα γέλια, βλέποντας τὸν ἀστεῖο φίλο του νὰ μοσφάζῃ κωμικά καὶ νὰ γρυλλίξῃ σὰν γευρουνάκι!

Ξαφνικά ὁ Ὑπεράνθρωπος ἀπλώνει τὰ χέρια του, λυγίζει τὸ γόνατά του, τὰ τευτώνει πάλι ἀπτόμα κι' ἀρχίζει νὰ πετᾶ.

Στὴν ἀρχὴ ἀνεβαίνει ὀλόγισια ποδὸς τὰ πᾶνω μέσα στὸν πρωῖνὸ ἀέρα. Ἐπειτα γυρίζει καὶ ξεμακραίνει ὀλοταχῶς, ὡς ποὺ χάνεται πίσω ἀπὸ μιὰ κορυφὴ τοῦ βουνοῦ.

Κάτω, οἱ πρῶνι ἀιχμάλωτοι μπαίνουν στὴ σπηλιά καὶ τραβοῦν ἔξω τὶς ἀεροβολίδες....

* * *

 ἸΓΕΣ ὥρες ἀργότερα ἡ ἀεροβολίδα, ποὺ κουβαλοῦσε τὴν Ἀμερικανικὴ κυβέρνησι, τὴν Ἐλσα καὶ τὸν Κοντοστούπη, προσγειώνεται στὸ ἀεροδρόμιο τῆς Οὐάσιγκτον, τῆς πρωτεύουσας τῆς Ἀμερικῆς.

Μόλις πατάει τὸ πόδι τῆς χάρμω, ἡ Ἐλσα τρέχει μὲ τὸν Κοντοστούπη ἔοπίσω τῆς, πηδάει σ' ἕνα ταξί καὶ φωνάζει στὸ σωφῆρ:

— Στὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος «Κόσμος»! Θὰ σὲ πληρώσω διπλὰ ἀν φτάσης ἐκεῖ σὲ δέκα λεπτά!

Ἐνῶ τὸ αὐτοκίνητο ξεκινᾷ ὀλοταχῶς, ἡ Ἐλσα γυρίζει στὸν Κοντοστούπη:

— Θὰ εἶναι μεγάλη ἐπιτυχία

γιὰ μᾶς νὰ δώσουμε πρώτοι τὴν εἰδησι τῆς ἐξοντώσεως τοῦ «Ἐωσφόρου» στὴν ἐφημερίδα μας! Ὡὰ μᾶς αὐξήσουν τὸ μισθό!

— Ὅταν ὅμως, ἔπειτ' ἀπὸ λίγα λεπτά, τὸ αὐτοκίνητο σταματάει μπροστὰ στὰ γραφεῖα τοῦ «Κόσμου», ἡ Ἔλσα δοκιμάζει μιὰ πολὺ μεγάλη ἀπογοήτευσί. Ἀκούει ἕναν ἐφημεριοδότη νὰ φωνάζει:

— Παράρτημα! Ὁ Ὑπεράνθρωπος συντρίβει τὸν Ἐωσφόρο! Ὅλες οἱ λεπτομέρειες!

Ἡ Ἔλσα ἀγοράζει μιὰ ἐφημερίδα καὶ διαβάζει γοργὰ τὴν πρώτη σελίδα. Ἦταν μιὰ πιστὴ περιγραφή τῶν περιπετειῶν τοῦ Ὑπεράνθρωπου στὸ στρατηγεῖο τῶν κακούργων!

— Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω, λέει ἡ Ἔλσα μὲ λύσσα στὸν Κοντοστούπη, ποιὸς μᾶς προλαβε καὶ ἔδωσε τὴν εἰδησι...

— Ἐγώ!, λέει δίπλα τῆς μιὰ φωνή.

Ἡ Ἔλσα σηκώνει τὰ μάτια τῆς καὶ βλέπει τόν... Τζίμ Μπάρτον!

— Ὁ Ὑπεράνθρωπος, συνεχίζει ὁ Τζίμ, ἦρθε καὶ μοῦ διη-

γήθηκε ὅλα ὅσα συνέβησαν στὴ Νότια Ἀμερική.

Τὸ κορίτσι τον κυττάζει μὲ ὑποψία.

— Τζίμ, τοῦ λέει, μπορεῖς νὰ μοῦ ἐξηγήσης γιατί δὲ σ' ἐπίασαν τὰ ρομπότ στὸ Λονδῖνο, ἐνῶ ἐπίασαν ὅλους τοὺς ἄλους;

— Καθὼς ἔπεσα ναρκωμένος, ἀπαντᾷ ὁ Τζίμ, κύλησα κάτω ἀπὸ ἕναν καναπέ κι' ἔτσι δὲ μὲ βρῆκαν!

Ἡ Ἔλσα κουνάει μὲ ἀμβολία τὸ κεφάλι τῆς.

— Δὲν ξέρω γιατί, μουρμουρίζει, μὰ ἔχω διαρκῶς τὴν ἐντυπωσι πὼς ἐσύ εἶσαι ὁ Ὑπεράνθρωπος!

Ὁ Τζίμ θάζει τὰ γέλια.

— Ἐγὼ εἶμαι... ὁ Ὑπεράνθρωπος; Κύριε ἐλέησον!

Ὁ Κοντοστούπη χώνει ἀνάμεσά τους τὴ μεγάλη, ἀστεία μύτη του.

— Γιὰ σταθῆτε, βρέ παιδιά!, λέει κωμικά. Γιὰ νὰ σταματήσουν ἐπιτέλους αὐτὰ τὰ καβγαδάκια, δηλώνω ἐπισήμως ὅτι... ἔγὼ εἶμαι ὁ Ὑπεράνθρωπος!

ΤΕΛΟΣ

Πρωτότυπο Ἑλληνικὸ κείμενο
ὑπὸ ΘΑΝΟΥ ΑΣΤΡΙΤΗ

«Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ»: Ἑβδομαδιαία Βιβλία Ἡρωϊκῶν Περιπετειῶν
Γραφεῖα — Τυπογραφεία : Στὰ Πάππου ἀριθ. 9 — Τηλέφωνον : 33.291

Ἐκδοσις - Διευθυσις: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, Σφιγγός 38
& ΣΤΕΛΙΟΣ ΑΝΕΜΟΔΟΥΡΑΣ, Λ. Θησέως 323

Οί Τερατάνθρωποι έκδικούνται

Ἐκ τῶν παρθένων βάρη τῆς Ἀφρικῆς, μέσα ἀπὸ ὑπόγειες πόλεις ὅπου ζοῦν χιλιάδες χρόνια, ἡ φυλὴ τῶν Τερατάνθρωπων βγαίνει στὴν ἐπιφάνεια τῆς Γῆς καὶ ξεκινᾷ γιὰ νὰ κατακτήσῃ τὸν κόσμον!

Οἱ Τερατάνθρωποι εἶναι παράξενα ὄντα μὲ πράσινο δέρμα καὶ μὲ δυὸ ἀλλόκοτες κεραιὲς στὸ κεφάλι! Ἔχουν ὄπλα τελειότερα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ὁ στρατὸς τους σαρώνει τὰ πάντα στὸ πέρασμά του!

Οἱ ἄγριες φυλὲς τῆς Ἀφρικῆς, στὴν ἀρχή, κι' ἔπειτα οἱ Ἀθησσοῖ, οἱ Αἰγύπτιοι, οἱ Ἀραβες, οἱ Πέρσες, ὑποτάσσονται στοὺς Τερατάνθρωπους, ποὺ ἐτοιμάζονται τώρα

νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τῆς Εὐρώπης!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος, συνοδεύμενος ἀπὸ τοὺς ἀχώριστους συντρόφους του, τὴν Ἑλσα καὶ τὸν Κοντοστούπη, ἔρχεται γιὰ νὰ σώσῃ τὴν κοιτίδα τοῦ πολιτισμοῦ! Θὰ προλάβῃ; Καὶ θὰ μπορέσῃ νὰ ἀνθέξῃ στὰ τρομερὰ ὄπλα καὶ στὰ φριχτὰ σκυλιά τῶν Τερατάνθρωπων;

Κανένας δὲν πρέπει νὰ χάσῃ τὴ δεύτερη περιπέτεια τοῦ Ὑπεράνθρωπου!

Ἡ δεύτερη αὐτὴ περιπέτεια θὰ κυκλοφορήσῃ ὄχι τὴν ἐρχόμενη ΤΡΙΤΗ, ὅπως εἶναι τὸ κανονικὸ, ἀλλὰ τὴν ΤΕΤΑΡΤΗ, λόγω τῆς Πρωτομαγιάς.

Ἀγοράστε ὅλοι ἀπὸ τὰ περὶ
ρίπτερα τὴν ἐρχομένη

ΤΕΤΑΡΤΗ

τὴν καταπληκτικὴν περιπέτεια

Οί Τερατάνθρωποι έκδικούνται

Συνδρομαὶ Ἑσωτερικοῦ: Ἐτησίᾳ δρχ. 110.000 — Ἐξάμηνος δρχ. 55.000
Συνδρομαὶ Ἐξωτερικοῦ: Ἐτησίᾳ δολλάρια 7 — Ἐξάμηνος δολλάρια 4

ΑΡΙΘΜΟΣ 1 — ΤΙΜΗ ΔΡΑΧΜΑΙ 2.000

ΤΟΜ ΜΙΞ ΤΟ ΨΥΒΤΙΡΙΟ ΣΟΜΠΡΕΡΟ

ΝΑ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΠΟΛΙ, ΙΣΚΙΕ, ΤΟ
ΚΑΛΙΚΟ, ΛΙΓΑ ΜΙΛΙΑ
ΑΚΟΜΑ, ΚΑΙ ΦΘΑ-
ΣΑΜΕ ΣΤΟ ΡΑΝΤΣ
ΜΠΕΛ-ΜΠΑΡ.

ΜΠΑ!
ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ
ΣΟΜΠΡΕΡΟ!

ΧΜ! ΑΚΡΙΒΟ ΣΟΜ-
ΠΡΕΡΟ, Θ'Α-
ΝΗΚΗ ΣΕ
ΠΛΟΥΣΙΟ!

Ε! ΤΙ ΠΑΘΑΙΝΕΙΣ ΙΣΚΙΕ,
ΕΙΣΑΙ ΑΝΗΣΥΧΟΣ,
ΓΙΑΤΙ;

ΨΗΛΑ ΤΑ ΧΕΡΙΑ,
ΚΑΟΥ-ΜΠΟ!
ΕΙΣΑΙ
ΑΤΥΧΟΣ ΦΙΛΕ,
ΔΕΝ ΕΧΩ
ΠΟΛΛΑ ΛΕΦΤΑ!

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ